

ЗАКОН О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се систем заштите и спасавања, снаге, субјекти и капацитети заштите и спасавања, снаге цивилне заштите, права и обавезе републичких органа управе и других органа, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава и других правних лица, права и дужности грађана, стање природне и друге несреће, ванредна ситуација и поступање у ванредној ситуацији, организација и дјелатност цивилне заштите у систему заштите и спасавања и ублажавање и опоравак од посљедица природне и друге несреће, планирање, финансирање, надзор, међународна сарадња, признања, награде и друга питања од значаја за организовање и функционисање система заштите и спасавања.

(2) Овим законом прописују се ограничења власничких и других стварних права на покретној и непокретној имовини ради заштите интереса и безбједности Републике Српске (у даљем тексту: Република), заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине.

Терминолошки појмови

Члан 2.

Терминологија кориштена у овом закону је усклађена са међународно прихваћеном терминологијом УНИСДР 2009 и IMAS 04.10.Glossary:

1) ванредна ситуација је ситуација у којој су ризици и пријетње или посљедице катастрофа, ванредних догађаја и других опасности за становништво, животну средину и материјална добра таквог обима и интензитета да њихов настанак или посљедице није могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем надлежних органа и служби, због чега је за њихово ублажавање и отклањање неопходно употријебити додатне мјере, снаге и средства уз појачан режим активности,

2) ванредни догађај је несрећа изазвана природном и другом несрећом која може да угрози здравље и живот људи и животну средину, а чије је посљедице могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем,

3) друга несрећа је несрећа у друмском, жељезничком, ваздушном или ријечном саобраћају, пожар, рударска несрећа, рушење брана, техничко-технолошка несрећа и друга несрећа коју проузрокује човјек својим активностима, ратна дејства, ванредно стање или други облик масовног уништавања људи или материјалних добара,

4) експлозивна средства заостала из ратова (у даљем тексту: ЕСЗР), напуштена експлозивна средства (НЕС) и неексплодирана убојна средства (НУС) су заостала експлозивна средства и остаци из рата, припремљена за коришћење или коришћена, са упаљачем или без упаљача, испалена, избачена, поринута, лансирана, напуштена или одбачена, а нису експлодирала, као и средства заостала после експлозија складишта убојних средстава, одбачена и убојна средства из нелегалног посједа, а што не подразумева неексплодиране импровизоване диверзантско-терористичке направе у складу са прописима из ове области, а предмет су кривичног дјела,

5) животна средина је скуп природних и створених вриједности и свих елемената животне средине (ваздух, вода, земљиште, биљни и животињски свијет, пејзаж, изграђену животну средину) чији комплексни међусобни односи чине окружење, односно простор и услове за живот,

6) заштита животне средине подразумева све одговарајуће дјелатности и мјере које имају за циљ превенцију од опасности, штете или загађивања животне средине, смањење и отклањање штете која је настала, и враћање на стање прије изазване штете,

7) збрињавање угрожених, настрадалих, избјеглих и евакуисаних лица у ванредним ситуацијама обухвата пружање хитног смјештаја, здравствену заштиту, снабдијевање храном и водом, спајање раздвојених породица, психолошку подршку и стварање потребних услова за живот,

6) изложеност- Људи, имовина, системи или други елементи присутни у зонама хазарда који тиме подлијежу потенцијалним губицима,

7) катастрофа -Озбиљан поремећај у функционисању заједнице или друштва који укључује шире људске, материјалне, економске и еколошке губитке и утицаје, а надилази способност погођене заједнице или друштва да се против њега бори коришћењем властитих ресурса,

8) капацитет -Комбинација свих предности, атрибута и расположивих ресурса унутар заједнице, друштва или организације, које могу да се користе за постизање договорених циљева,

9) лична, узајамна и колективна заштита је најмасовнији облик припремања и организованог учешћа грађана у заштити и спасавању која обухвата мјере и поступке њихове непосредне заштите и спасавања у пословним и стамбеним зградама, другим објектима и мјестима гђе живе и раде,

10) мина је убојно експлозивно средство које се поставља на површину тла или испод површине тла или неке друге површине да би детонирала усљед присуства, близине или контакта са лицем или возилом, а с циљем да нанесе људске жртве и штету на материјално-техничким средствима,

11) мински сумњива подручја је површина која се састоји од сумњиво опасне површине и потврђено опасне површине једне или више мински угрожених заједница обухваћених у потпуности или дјелимично, а која је одабрана да се као једна логична цјелина третира процесом враћања површине,

12) опасност-Опасна појава, твари, људска активност или стање које може да доведе до губитка живота, повреда или других утицаја на здравље, материјалне штете, губитка егзистенције и услуга, социјалних и економских поремећаја или оштећења животне средине,

13) опоравак-Обнова и унапређење, по потреби, објеката, егзистенције и услова живљења у заједницама погођеним катастрофом, укључујући и напоре на смањењу фактора ризика од катастрофа,

12) отпорност - Способност система, заједнице или друштва изложеног опасностима да се одупре, апсорбује, одговори на посљедице опасности на благовремен и ефикасан начин и опорави се од њих, укључујући очување и обнову својих битних основних структура и функција,

13) одговор - Пружање услуга у ванредним околностима и помоћ јавности током или непосредно након катастрофе да би се спасили животи, смањили негативни утицаји на здравље, обезбиједила јавна сигурност и задовољиле основне егзистенцијалне потребе погођеног становништва,

14) објекти и средства за заштиту и спасавање обухватају склоништа и друге заштитне објекте, складишта, заштитну и спасилачку опрему и оруђа, опрему за оспособљавање и обуку, превозна средства, телекомуникационе и алармне уређаје и другу опрему и средства који се користе за заштиту и спасавање,

15) опасне материје су хемикалије и друге материје које имају штетне и опасне карактеристике, у складу са прописима из ове области,

16) природна несрећа -Природни процес или појава која може да доведе до губитка живота, повреда или других утицаја на здравље, материјалне штете, губитка егзистенције и услуга, социјалних и економских поремећаја или оштећења животне средине,

17) превенција -Безрезервно избјегавање негативних утицаја опасности и катастрофа; брло често није могуће потпуно избјегавање губитака, те задатак постаје активност ублажавања,

18) процјена ризика -Методологија за одређивање природе и обима ризика кроз анализу потенцијалних опасности и оцјену постојећих услова рањивости који би заједно могли да нанесу штету изложеним особама, имовини, услугама, животним условима и животној средини од које становништво зависи,

19) противминске акције су активности које имају за циљ смањење социјалног, економског и еколошког утицаја мина и експлозивних средстава преосталих из рата, укључујући неексплодирану касетну подмуницију,

17) ризик од катастрофа -Потенцијални губици у катастрофама, у смислу људских живота, здравственог стања, егзистенције, имовине и услуга, који могу да се појаве у одређеној заједници или друштву током одређеног будућег периода,

18) ризик -Комбинација вјероватности неког догађаја и његових негативних посљедица.

19) рањивост- Карактеристике и околности заједнице, система или имовине које га чине подложним штетним утицајима опасности,

20) смањење ризика од катастрофа- Појам и пракса смањења ризика од катастрофа кроз системске напоре да се анализирају узрочни фактори катастрофа те да се њима управља, укључујући смањену изложеност опасностима, смањену рањивост људи и имовине, разумно управљање земљиштем и животном средином, те побољшану спремност на штетне догађаје.

21) систем раног упозоравања- Скуп капацитета потребних за израду и достављање правовремене и смислене информације упозорења како би се омогућило појединцима, заједницама и организацијама којима пријети опасност да се припреме и да поступе на одговарајући начин и у одговарајуће вријеме како би се смањила могућност штете или губитака,

- 22) спремност-знања и способности које су развиле власти, професионалне организације за одговор и опоравак, заједнице и појединци да би могли ефикасно да педвиде, одговоре и опораве се од утицаја вјероватне, непосредне или садашње опасности или услова,
- 23) средства помоћи су намирнице, вода за пиће, одјећа, обућа, лијекови и други предмети, односно средства намијењена угроженом и настрадалом становништву као помоћ ради ублажавања посљедица елементарне непогоде и друге несреће,
- 24) управљање ризицима од катастрофа-Систематски процес коришћења управних директива, организација и оперативних вјештина и капацитета за спровођење стратегија, политика и унапређених капацитета за суочавање да би се смањили штетни утицаји опасности и могућност појаве катастрофе.
- 25) ублажавање -Смањивање или ограничавање штетних утицаја опасности и катастрофа.

ГЛАВА II

ЗАШТИТА И СПАСАВАЊЕ

Систем заштите и спасавања

Члан 3.

- (1) Систем заштите и спасавања је дио система безбједности и интегрисани облик управљања и организовања субјеката и снага у систему заштите и спасавања на спровођењу превентивних и оперативних мјера и активности у извршавању задатака заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине од природне и друге несреће, укључујући и мјере опоравка од њихових посљедица.
- (2) Заштита и спасавање је од посебног интереса за Републику.
- (3) Цивилна заштита је организовани дио система заштите и спасавања чији је задатак провођење превентивних и оперативних мјера заштите и спасавања и пружања помоћи, које се предузимају ради очувања живота и здравља људи, материјалних и културних добара и животне средине, у природним и другим несрећама.
- (4) Цивилна заштита представља руководећу структуру у систему заштите и спасавања.

Основни задаци заштите и спасавања

Члан 4.

Систем заштите и спасавања у смислу овог закона обухвата:

- 1) планирање, припремање и спровођење мјера и активности заштите и спасавања,
- 2) заштиту као скуп превентивних мјера усмјерених на јачање отпорности друштва, отклањање могућих узрока опасности, изложености негативном утицају и спречавање природне и друге несреће, а у случају да до њих дође, умањење њихових посљедица,
- 3) координацију при успостављању, изради и реализацији процјене ризика од катастрофа,
- 4) управљање, руковођење и координацију субјектима и снагама заштите и спасавања,
- 5) организовање, опремање и оспособљавање субјеката и снага заштите и спасавања,
- 6) цивилна заштита пружа помоћ кроз организовање превентивних и оперативних мјера и активности које се предузимају у циљу заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине,
- 7) предузимање мјера и активности на ублажавању и отклањању посљедица узрокованих природном и другом несрећом и стварање неопходних услова за живот на угроженом подручју,

- 8) пружање, тражење и прихватање помоћи и сарадња са институцијама надлежним за заштиту и спасавање у Федерацији БиХ, Брчко Дистрикту БиХ, институцијама и органима БиХ, другим земљама и међународним организацијама и
- 9) друге мјере и активности заштите и спасавања.

Организација система заштите и спасавања

Члан 5.

(1) Систем заштите и спасавања се организује на локалном и републичком нивоу, а повезује спремност капацитета, субјеката и снага заштите и спасавања у јединствену цјелину ради смањења ризика од катастрофа, пружања брзог и ефикасног одговора и ублажавања посљедица природне и друге несреће.

(2) Систем заштите и спасавања у редовним условима дјелује провођењем организационих, планских, едукативних, превентивних и оперативних мјера и активности, развоја и јачања спремности субјеката и снага заштите и спасавања.

(3) Дјеловање снага система заштите и спасавања у ванредном догађају или ванредној ситуацији наставља се на дјеловање хитних и редовних служби јединица локалне самоуправе када те службе својим капацитетима нису у могућности спријечити настанак или ублажити посљедице природне и друге несреће.

Дан цивилне заштите

Члан 6.

Дан цивилне заштите Републике је 1. март - Међународни дан цивилне заштите.

Начела заштите и спасавања

Члан 7.

(1) Начела заштите и спасавања су:

1) начело заштите, према којем свако има право на заштиту од посљедица природне и друге несреће и катастрофе, а заштита и спасавање људских живота има предност над свим другим заштитним и спасилачким активностима,

2) начело интегративности, према коме се развија партнерство које обухвата све субјекте и снаге система, као и процесе доношења одлука, за циљем стварања организационе културе цивилне заштите којом се постиже јединство напора између владе, институција, релевантних субјеката у заједници, привредних друштава, невладиних организација и приватног сектора.

3) начело јавности, према којем су подаци о опасностима и дјеловању републичких органа управе и других органа, органа јединица локалне самоуправе и других субјеката цивилне заштите јавни, а како би се обезбиједило правовремено обавјештавање становништва о опасностима и посљедицама природне и друге несреће,

4) начело одговорности, према којем је свако физичко и правно лице, у складу са законом, одговорно за спровођење мјера и активности цивилне заштите,

5) начело превенције, према којем републички органи управе и други органи, органи јединице локалне самоуправе и друга правна лица, приликом провођења мјера заштите од природне и друге несреће, приоритетно спроводе превентивне мјере заштите у складу са својим надлежностима,

6) начело прогресивности, према којем се врши проактивна, планска, припрема за смањење ризика и рањивости, изградњу капацитета и способности реаговања, кроз очекивање и прогнозу ризика од опасности и катастрофа са циљем изградње и развоја заједнице отпорне на катастрофе.

7) начело солидарности, према којем свако учествује у цивилној заштити и заштити и спасавању у складу са својим могућностима и способностима,

8) начело супсидијарности, према којем се у заштити и спасавању првенствено користе снаге и средства са подручја јединице локалне самоуправе, а уколико су те снаге и средства недовољне, ангажују се снаге и средства из надлежности Републике и институција и органа Босне и Херцеговине.

9) начело свеобухватности, према коме се разматрају и узимају у обзир све опасности, све фазе, све заинтересоване стране и сви утицаји који су релевантни за катастрофе док се способности супростављања опасностима и катастрофама димензионишу према процјени ризика и утврђеним приоритетима .

ГЛАВА III ПРАВА И ОБАВЕЗЕ СУБЈЕКТА ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Субјекти заштите и спасавања

Члан 8.

Субјекти заштите и спасавања су:

- 1) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада),
- 2) Републичка управа цивилне заштите (у даљем тексту: Управа),
- 3) Други републички органи и институције, (у даљем тексту: други органи)
- 4) Органи јединица локалне самоуправе, (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе)
- 5) Привредна друштва и друга правна лица,
- 6) Удружења грађана, професионалне и друге организације, волонтери и
- 7) Грађани.

Влада

Члан 9.

Влада у области заштите и спасавања обезбјеђује изградњу, развој и јединство система заштите и спасавања Републике и то:

- 1) организује систем заштите и спасавања,
- 2) доноси Стратегију за смањење ризика од катастрофа у Републици,
- 3) доноси Процјену ризика од катастрофа Републике,
- 4) доноси пропис о садржају и начину израде Плана заштите и спасавања Републике,
- 5) доноси План заштите и спасавања Републике,
- 6) доноси периодичне планове заштите и спасавања од поплава, пожара, снијега, земљотреса, деминирања и других врста опасности по потреби,
- 7) прати и усмјерава припреме за извршавање мјера и активности заштите и спасавања,
- 8) пружа помоћ у обнови и опоравку од природне и друге несреће,
- 9) проглашава ванредну ситуацију усљед природне и друге несреће (у даљем тексту: ванредна ситуација) у Републици,
- 10) доноси одлуку о мобилизацији и наређује употребу снага и средстава заштите и спасавања,
- 11) обезбјеђује потребна финансијска средства у Буџету Републике и у Буџету Управе за финансирање послова заштите и спасавања,
- 12) доноси пропис о начину утврђивања и евидентирања висине штете, пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе и правним и физичким лицима, за отклањање штете већег обима изазване природном и другом несрећом,
- 13) доноси пропису о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,
- 14) доноси пропис о организацији и функционисању система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања,
- 15) доноси пропис о јединственим знаковима за узбуњивање,
- 16) оснива Републички штаб цивилне заштите (у даљем тексту: Републички штаб),
- 17) именује чланове Стручно-оперативног тима,
- 18) именује чланове Координационог тијела БиХ из Републике Српске,
- 19) именује координаторе за репрезентативни ризик,
- 20) усваја Листу приоритетних задатака за деминирање у Републици за текућу годину,
- 21) доноси одлуку о формирању Републичке мјешовите специјализоване јединице за заштиту и спасавање,
- 22) доноси Програм опремања Републичке мјешовите специјализоване јединице и специјализованих јединица и тимова цивилне заштите Управе,
- 23) доноси Одлуку о привредним друштвима и другим правним лицима од посебног значаја за заштиту и спасавање за Републику,
- 24) именује Комисију за утврђивање и евидентирање висине штете,
- 25) пропис о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ,
- 26) доноси пропис о обавезним средствима и опреми за личну, узајамну и колективну заштиту од природне и друге несреће,
- 27) доноси пропис о начину и условима остваривања права на новчану накнаду за вријеме извршавања задатака заштите и спасавања,
- 28) доноси пропис о начину рада Републичког штаба цивилне заштите,
- 29) доноси пропис о условима и начину кориштења средстава остварених по основу накнаде за заштиту од природне и друге несреће,
- 26) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

Члан 10.

Поред надлежности прописаних Законом о републичкој управи, Управа у области заштите и спасавања:

- 1) прати, усклађује и спроводи политику и смјернице и обезбјеђује извршење закона и других прописа у области заштите и спасавања,
- 2) предлаже Влади Процјену ризика од катастрофа Републике ,
- 3) предлаже Влади Стратегију за смањење ризика од катастрофа у Републици,
- 4) предлаже Влади пропис о садржају и начину израде Плана заштите и спасавања Републике,
- 5) предлаже Влади План заштите и спасавања Републике,
- 6) предлаже Влади пропис о начину утврђивања и евидентирања висине штете, пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе и правним и физичким лицима, за отклањање штете већег обима изазване природном и другом несрећом,
- 7) предлаже Влади оснивање Републичке мјешовите специјализоване јединице за заштиту и спасавање,
- 8) формира специјализоване јединице и тимове цивилне заштите,
- 9) доноси стандардне оперативне процедуре за ангажовање специјализованих јединица и тимова цивилне заштите
- 10) доноси пропис о оквирној личној и материјалној формацији штабова, јединица и тимова цивилне заштите у Републици,
- 11) предлаже Влади Програм опремања Републичке мјешовите специјализоване јединице за заштиту и спасавање и специјализованих јединица и тимова цивилне заштите Управе,
- 12) предлаже Влади пропис о организацији и функционисању система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања,
- 13) предлаже Влади доношење одлуке о привредним друштвима и другим правним лицима која су од посебног интереса за Републику,
- 14) координира рад субјеката у систему заштите и спасавања,
- 15) координира рад субјеката у систему заштите и спасавања на територији Републике са субјектима заштите и спасавања Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, Босне и Херцеговине, сусједних и других земаља и међународних организација,
- 16) прикупља и обрађује податке о опасности које могу довести до природне и друге несреће и катастрофе,
- 17) организује систем осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања на нивоу Републике,
- 18) доноси и реализује планове и програме обуке и оспособљавања у области заштите и спасавања,
- 19) учествује у научноистраживачким пројектима у области заштите и спасавања и пружа стручну помоћ,
- 20) предлаже Влади пропис о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,
- 21) предлаже Влади пропис о јединственим знаковима за узбуњивање,
- 22) доноси упутства и инструкције о раду службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе,
- 23) учествује у акцијама заштите и спасавања у случају природне и друге несреће, ванредне ситуације и катастрофе
- 24) учествује у провођењу превентивних, оперативних и мјера опоравка у случају

- природне и друге несреће у оквиру своје надлежности,
- 25) води евиденције у области заштите и спасавања,
 - 26) закључује уговоре о ангажовању на спровођењу мјера и активности заштите и спасавања,
 - 27) ангажује јединице и тимове цивилне заштите Управе и тимове са којима има потписане уговоре о ангажовању и спровођењу мјера и активности заштите и спасавања у Републици и територији БиХ,
 - 28) врши деминирање, уклањање и уништавање ЕСЗР и мина,
 - 29) врши надзор над пословима уклањања, деактивирања и уништавања ЕСЗР,
 - 30) предлаже Влади периодичне планове заштите и спасавања од поплава, пожара, снијега, земљотреса, деминирања и других планова по потреби,
 - 31) даје стручно мишљење на Листу приоритетних задатака за деминирање у Републици,
 - 32) израђује властите стандардне оперативне процедуре за противминске акције за које је акредитована,
 - 33) склапа споразуме из области противминских акција са другим акредитованим деминерским организацијама, уз сагласност Владе,
 - 34) остварује самостално и путем надлежних органа међународну сарадњу у области заштите и спасавања и смањења ризика од катастрофа,
 - 35) подноси, једанпут годишње, извјештај Влади о стању у области заштите и спасавања,
 - 36) врши инспекцијски и управни надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона,
 - 37) предлаже Влади пропис о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ,
 - 38) доноси Упутство о одјећи и ознакама припадника јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања и
 - 39) обавља и друге послове одређене овим законом.

Други републички органи и институције

Члан 11.

(1) Републички органи управе и други органи у области заштите и спасавања имају сљедеће надлежности:

- 1) израђују Процјену ризика од катастрофа и Стратегију смањења ризика у оквиру своје надлежности,
- 2) учествују у изради прописа о садржају и начину израде Плана заштите и спасавања из своје надлежности,
- 3) учествују у изради Плана заштите и спасавања Републике из своје надлежности,
- 4) учествује у спровођењу превентивних, оперативних и мјера опоравка у случају природне и друге несреће у оквиру своје надлежности,
- 5) врше стручне послове који се односе на ангажовање снага заштите и спасавања привредних друштава и других правних лица,

- 6)предлаже координатора за репрезентативни ризик,
 - 7)обезбјеђују оспособљавање запослених и предузимају мјере и активности за ефикасно извршавање мјера и задатака цивилне заштите у случају ванредне ситуације,
 - 8) достављају Управи податке који су од значаја за планирање, организовање и спровођење мјера заштите и спасавања, односно функционисање система заштите и спасавања,
 - 9) достављају једном годишње, а по потреби и чешће процјену стања и процјену потреба капацитета заштите и спасавања Управи,
 - 10) врше и друге послове из области заштите и спасавања.
- (2) Органи и институције који нису обухваћени ставом 1. овог члана, а имају своју имовину на територији Републике обавезни су да се придржавају и поступају у складу са одредбама овог закона.

Органи јединице локалне самоуправе

Члан 12.

Органи јединице локалне самоуправе у области заштите и спасавања имају сљедеће надлежности:

- (1) Скупштина јединице локалне самоуправе:
- 1) доноси одлуку о организацији и функционисању система заштите и спасавања,
 - 2) доноси Процјену ризика од катастрофе,
 - 3) доноси Стратегију за смањење ризика од катастрофе,
 - 4) доноси одлуку о формирању штаба цивилне заштите,
 - 5) планира и утврђује изворе финансирања система заштите и спасавања,
 - 6) разматра и усваја извјештај о стању у области заштите и спасавања једном годишње,
 - 7) доноси одлуку о одређивању локације за уништавање ЕСЗР и мина,
 - 8) врши и друге послове заштите и спасавања.
- (2) Градоначелник, односно начелник општине:
- 1)предлаже доношење одлуке о организацији и функционисању система заштите и спасавања,
 - 2) управља системом заштите и спасавања у граду, односно општини,
 - 3) предлаже Процјену ризика од катастрофе,
 - 4) предлаже Стратегију за смањење ризика од катастрофе,
 - 5) доноси План заштите и спасавања јединице локалне самоуправе,
 - 6) организује и спроводи послове осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања на нивоу јединице локалне самоуправе,
 - 7) доноси одлуку о висини мјесечне накнаде припадницима цивилне заштите у складу са могућностима општине односно града,
 - 8) именује штаб цивилне заштите,
 - 9) именује координатора за репрезентативни ризик,
 - 10) формира јединице и тимове цивилне заштите,
 - 11) формира јединице и тимове цивилне заштите на професионалном нивоу у складу са могућностима општине односно града,
 - 12) именује и разрјешава командире јединица и тимова цивилне заштите и повјеренике,
 - 13) доноси годишњи план обуке и оспособљавања штаба цивилне заштите, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника у складу са Планом обуке који доноси Управа,
 - 14) усаглашава и верификује планове Управе за деактивирање специфичног ЕСЗР,
 - 15) именује особу одговорну за координацију противминске активности на територији

јединице локалне самоуправе, а у складу са потребама и процјеном ризика јединице локалне самоуправе,

16) предлаже доношење одлуке о одређивању локације за уништавање ЕСЗР и мина уз мишљење Управе,

17) наређује поступање по плану приправности,

18) проглашава ванредну ситуацију на подручју града, односно општине,

19) наређује мобилизацију и употребу снага и средстава заштите и спасавања,

20) наређује узбуњивање,

21) наређује евакуацију и збрињавање у случају природне и друге несреће, ванредне ситуације и катастрофе,

22) доноси одлуку којом одређује привредна друштва и друга правна лица која су обавезна да поступају у складу са чланом 14. овог закона,

23) доноси одлуку о формирању комисије за процјену штете усљед природне и друге несреће,

24) подноси извјештаје скупштини града, односно општини о стању у области заштите и спасавања,

25) закључује уговоре и споразуме о извршавању задатака заштите и спасавања,

26) доноси одлуку о упућивању помоћи сусједним и другим јединицама локалне самоуправе које су погођене природном и другом несрећом и катастрофом,

27) извршава наредбе Републичког штаба цивилне заштите,

28) достављају једном годишње, а по потреби и чешће процјену стања и процјену потреба капацитета заштите и спасавања Управи,

29) остварује сарадњу са Управом и начелницима сусједних и других јединица локалне самоуправе о питањима од заједничког интереса за заштиту и спасавање и

30) начелник општине односно градоначелник дужни су се оспособити за обављање послова заштите и спасавања у року од шест мјесеци од ступања на дужност, према програму оспособљавања који проводи Управа и

31) врши и друге послове од интереса за заштиту и спасавање.

(3) Служба јединице локалне самоуправе:

1) израђује Процјену ризика од катастрофе у јединици локалне самоуправе,

2) израђује Стратегију за смањење ризика од катастрофе у јединици локалне самоуправе,

3) израђује План заштите и спасавања,

4) припрема одлуку о организацији и функционисању система заштите и спасавања,

5) организује, прати и реализује обуку грађана из области личне, узајамне и колективне заштите,

6) организује, прати и реализује обуку снага заштите и спасавања,

7) организује и координира спровођење мјера и активности заштите и спасавања,

8) предлаже годишњи план обуке и оспособљавања штаба, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите,

9) предлаже програм самосталних вјежби и израду елабората за извођење вјежби заштите и спасавања органа управе, привредних друштава и других правних лица,

10) води евиденцију припадника цивилне заштите и врши њихово распоређивање у јединице и тимове цивилне заштите,

11) именује повјеренике цивилне заштите,

12) води евиденцију материјално-техничких средстава грађана, привредних друштава и других правних лица и служби који се могу ставити у функцију заштите и спасавања,

13) учествује у набавци средстава и опреме заштите и спасавања за потребе јединица и

тимова цивилне заштите и грађана и води бригу о њиховој исправности, чувању и употреби,

14) даје стручна упутства грађанима, привредним друштвима и другим правним лицима о питањима заштите и спасавања,

15) информише јавност о опасностима од природне и друге несреће и мјерама и активностима заштите и спасавања,

16) подноси извјештаје и информације градоначелнику, односно начелнику јединице локалне самоуправе и Управи,

17) предлаже локације за уништавање ЕСЗР,

18) пружају подршку тимовима Управе у активностима уклањања и уништавања ЕСЗР, врши процјену опасности од пронађеног ЕСЗР и обавјештава Управу о пронађеном ЕСЗР

19) учествује у обукама из области противминских акција које организује Управа,

20) активно учествује у подјели ризичних подручја на мински сумњива подручја,

21) одређује приоритете минско сумњивих подручја,

22) сарађује са Центром за уклањање мина у БиХ и деминерским организацијама у процесу прикупљања информација о миниранима,

23) овјерава изјаву/записник о прихватању завршног извјештаја/записника о преузимању деминиране површине и упознаје се са границама и обиљежавањем деминиране површине,

24) води бригу о трајно обиљеженим минираним површинама,

25) води прописану базу података, евиденцију о минираним, деминираним и трајно обиљеженим минираним површинама и друге евиденције,

26) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

Служба цивилне заштите

Члан 13.

(1) Службом цивилне заштите јединице локалне самоуправе руководи руководицац службе.

(2) Руководилац службе, поред општих услова за заснивање радног односа у јединицама локалне самоуправе мора да испуњава и посебне услове, и то:

1) VII степен стручне спреме

2) положен стручни испит

3) радно искуство на тим пословима

(3) Број службеника у служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе биће:

1) општине до 5000 најмање један,

2) од 5000 до 10000 најмање два,

3) од 10000 до 30000 најмање три,

4) градови од 30000 до 50000 најмање пет,

5) преко 50000 најмање седам,

6) град Бања Лука од 8 до 10.

(4) Број запослених службеника у служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе не обухвата број запослених у ОКЦ 121 ни запослених у ватрогасним јединицама локалне самоуправе.

(5) У складу са Процјеном ризика од катастрофа и прописом о организацији и функционисању система цивилне заштите јединице локалне самоуправе могу у служби цивилне заштите запослити и већи број службеника.

(6) Служба цивилне заштите јединице локалне самоуправе има статус самосталне организационе јединице у јединици локалне самоуправе и својство органа управе, а

руководилац службе непосредно је у ингеренцији начелника/градоначелника.
(7) Служба има свој штамбиљ и печат.

Привредна друштва и друга правна лица

Члан 14.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која обављају дјелатност из области здравствене заштите, ветеринарства, стамбених и комуналних дјелатности, водопривреде, шумарства, пољопривреде, хемијске индустрије, рударства, грађевинарства, енергетике, транспорта, снабдијевања, угоститељства, ватрогаства, хидрометеорологије, сеизмологије, екологије и других области у којима се обављају дјелатности од значаја за цивилну заштиту дужна су да:

- 1) израђују Процјену ризика од катастрофе,
- 2) израђују План заштите и спасавања,
- 3) организују заштиту и спасавање од процијењених опасности,
- 4) припремају и учествују у извршавању и спровођењу мјера и активности заштите и спасавања,
- 5) обезбјеђују услове и средства за спровођење мјера и активности заштите и спасавања,
- 6) формирају, обучавају и опремају јединице и тимове цивилне заштите и исте ангажују за извршавање задатака заштите и спасавања самостално и на захтјев службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе и Републике,
- 7) именује координатора за репрезентативни ризик,
- 8) успостављају и одржавају систем осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања запослених и становништва од опасности,
- 9) суфинансирају превентивне активности органа јединица локалне самоуправе, пропорционално обиму и степену пријетње која произлази из њихове дјелатности,
- 10) информишу јединицу локалне самоуправе о стању цивилне заштите,
- 11) достављају планове и друга акта из области цивилне заштите служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе на чијој територији је сједиште привредног друштва и другог правног лица,
- 12) достављају једном годишње, а по потреби и чешће процјену стања и процјену потреба капацитета заштите и спасавања служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе на чијој територији је сједиште привредног друштва и другог правног лица и
- 13) реализује обуку и вјежбе заштите и спасавања и сарађује са службом цивилне заштите јединица локалне самоуправе.

(2) Начелник односно градоначелник јединице локалне самоуправе доноси одлуку којом одређује привредна друштва и друга правна лица која су обавезна поступати у складу са ставом 1. овог члана.

(3) Поред привредних друштава и других правних лица из става 2. овог члана, организације које спроводе образовне, друштвене, медицинске и друге активности које подразумијевају заштиту или бригу о већем броју грађана обавезне су да израде процјену ризика од катастрофе, план заштите и спасавања и спроводе мјере и активности заштите и спасавања.

(4) Руководилац привредног друштва и другог правног лица одговоран је за спровођење мјера и активности заштите и спасавања.

Овлашћена и оспособљена правна лица

Члан 15.

(1) Овлашћена и оспособљена правна лица врше заштиту и спасавање грађана, материјалних и других добара и животне средине у случају природне и друге несреће, у складу са својом дјелатношћу и задацима које им нареду надлежни штабови цивилне заштите јединица локалне самоуправе и Републике.

(2) Овлашћена и оспособљена правна лица дужна су да прилагоде своје капацитете и организацију за извршавање задатака заштите и спасавања.

(3) Влада, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе привредним друштвима и другим правним лицима из става 1. овог члана уговором обезбјеђује накнаду у износу цијене коштања пружених услуга, утрошених роба или употребљених материјално-техничких средстава без зараде за спровођење припрема и ангажовање у извршавању мјера и активности заштите и спасавања

Власници стамбених и других објеката

Члан 16.

(1) Власници и корисници стамбених и других објеката одговорни су за спровођење мјера и активности заштите и спасавања прописаних овим законом, као и за обезбјеђење средстава неопходних за заштиту и спасавање.

(2) Власници и корисници културног наслеђа одговорни су за спровођење мјера и активности заштите и спасавања прописаних овим законом.

(3) Власници из става 1. овог члана обавезни су на захтјев службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе доставити податке о стамбеним и другим објектима, као и податке о корисницима тих објеката.

Власници телекомуникационих и информационих капацитета

Члан 17.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, власници и корисници телекомуникационих и информационих система и веза стављају надлежним снагама заштите и спасавања на располагање и коришћење капацитета тих система у случају ванредне ситуације.

(2) Привредна друштва и друга правна лица, власници и корисници материјално-техничких средстава,

средстава помоћи и других капацитета неопходних за извршавање задатака цивилне заштите надлежним снагама заштите и спасавања стављају ове капацитете на располагање, ради коришћења у акцијама заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине.

Опрема и средстава за заштиту и спасавање

Члан 18.

(1) Ради остваривања личне, узајамне и колективне заштите, републички органи управе и органи јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица обезбјеђују и држе у исправном стању потребна средства и опрему за личну, узајамну и колективну заштиту и врше обуку запослених из области заштите и спасавања.

(2) Власници и корисници стамбених зграда обезбјеђују и држе у исправном стању потребна средства и опрему за личну, узајамну и колективну заштиту.

(3) Влада доноси пропис о обавезним средствима и опреми за личну, узајамну и колективну заштиту од природне и друге несреће.

Хуманитарне организације

Члан 19.

(1) У припреми и спровођењу задатака из области заштите и спасавања, у оквиру своје редовне активности учествује Црвени крст Републике Српске, хуманитарне и друге организације и удружења грађана, у складу са овим законом и међународним споразумима.

(2) Организације из става 1. овог члана дужне су својим програмима рада утврдити задатке и организацију којима се обезбјеђује учешће њихових чланова, органа и служби у извршавању задатака заштите и спасавања.

Грађани

Члан 20.

(1) Грађани имају право и дужност учествовати у заштити и спасавању, давати материјална средства и обучавати се за личну, узајамну и колективну заштиту, као и за спровођење мјера и активности заштите и спасавања.

(2) Поред права и обавеза из става 1. овог члана, грађани:

1) се рјешењем надлежног органа распоређују у јединице и тимове цивилне заштите и на дужности повјереника цивилне заштите у републичким органима управе и другим органима, јединицама локалне самоуправе, привредним друштвима и другим правним лицима,

2) се одазивају позиву надлежном органу цивилне заштите у ванредним ситуацијама,

3) у случају спријечености дужани су оправдати свој изостанак у року од 24 сата од пријема позива,

4) имају право на накнаду плате, путних трошкова, осигурање, дневницу и друге накнаде, у складу са одредбама овог Закона и прописа донесених за његово провођење.

5) дају податке од значаја за заштиту и спасавање,

6) дају податке потребне за вођење евиденција у области заштите и спасавања,

7) пријављују промјене које се односе на пребивалиште, боравиште, адресу становања, заснивање или престанак радног односа и друге податке од значаја за заштиту и спасавање, у року од осам дана од дана настале промјене.

8) пријављују надлежном органу јединице локалне самоуправе претрпљену штету ради остваривања права на помоћ (материјалну, финансијску, привремену смјештај, организовану исхрану и слично).

(3) Грађани који имају право и обавезу да учествују у заштити и спасавању или да уступе материјално-техничка средства, јављају се на одређено мјесто и у одређено вријеме, односно на основу позива надлежном органу цивилне заштите уступају материјално-техничка средства.

Распоред

Члан 21.

(1) У извршавању задатака заштите и спасавања дужни су да учествују радно способни грађани од 18 до 65 година старости,

(2) У јединице и тимове цивилне заштите не распоређују се:

1) припадници оперативно-комуникационих центара,

2) труднице, мајке и самохрани родитељи који имају једно дијете млађе од седам година живота,

односно двоје или више дјеце млађе од петнаест (15) година живота, као и стараоци дјеце без родитеља,

3) лица оцијењена неспособним за учешће у заштити и спасавању,

4) стараоци старих и изнемоглих лица,

5) радници Министарства унутрашњих послова РС,

6) радници Министарства одбране Босне и Херцеговине,

7) лица распоређена у Оружане снаге Босне и Херцеговине,

8) радници правосудних органа и установа за извршење кривичних санкција и,

9) страни држављани.

(3) У јединице и тимове цивилне заштите јединица локалне самоуправе не распоређују се радници Управе.

Новчана накнада

Члан 22.

(1) Грађаних који је у радном односу, а који је позван на провођење мјера и активности заштите и спасавања, има право на новчану накнаду коју обрачунава и исплаћује послодавац од основице коју чини његова мјесечна плата остварена у претходном мјесецу, прије мјесеца у којем је обављао послове заштите и спасавања, коју би грађанин остварио у пуном радном времену, сразмјерно времену проведеном на обављању мјера и активности заштите и спасавања.

(2) Трошкове из става 1. овог члана је послодавцу дужан рефундирати надлежни орган који ангажовао грађанина за извршење задатака заштите и спасавања.

(3) Накнада из става 1. овог члана припада и грађанима који нису у радном односу, а коју исплаћује надлежни орган који је извршио ангажовање лица за провођење мјера и активности заштите и спасавања и обрачунава се на основицу коју чини просјечна мјесечна нето плата остварена у Републици према саопштењу Републичког завода за статистику, претходног мјесеца у којем је грађанин ангажован.

(4) Влада на приједлог директора Управе доноси пропис о начину и условима остваривања права грађана из става 1. и 2. овог члана.

Посебна накнада

Члан 23.

(1) Запосленим на пословима цивилне заштите у јединици локалне самоуправе и у Управи, због посебних услова рада, тежине, природе послова и одговорности, обезбјеђују се средства за зараде увећана до 30% у односу на средства која се обезбјеђују за зараде запослених у осталим органима управе, односно органима јединице локалне самоуправе.

(2) Радна мјеста из става (1) овог члана за која се врши увећање плате до 30% одређује се правилником о платама и накнадама Управе и јединице локалне самоуправе.

Осигурање

Члан 24.

(1) Грађанин који је за вријеме организованог учешћа на провођењу мјера и активности заштите и спасавања повријеђен или код којег наступи болест, односно инвалидност као непосредна посљедица вршења задатака заштите и спасавања остварује право на обавезно осигурање као осигураник у одређеним околностима у складу са законом којим се регулише пензијско-инвалидско осигурање.

(2) Члан породице грађанина који је учествујући у спровођењу мјера и активности заштите и спасавања изгубио живот као обавезни осигураник у смислу става 1. овог члана остварује права из пензијско-инвалидског и здравственог осигурања.

Накнада у случају инвалидности и смрти

Члан 25.

(1) Грађанин који за вријеме организованог учешћа у спровођењу мјера и активности заштите и спасавања без своје кривице задобије повреду или оболи и због тога наступи тјелесно оштећење од најмање 20% има право на једнократну новчану помоћ, чија се висина утврђује према степену тјелесног оштећења.

(2) Ако грађанин из става 1. овог члана изгуби живот, право на једнократну новчану помоћ припада члановима његове породице.

(3) Једнократна новчана помоћ не може бити мања од 12 загарантованих плата у Републици остварених у календарској години која претходи години у којој су се догодиле околности из става 1. и 2. овог члана.

Накнаде трошкова

Члан 26.

(1) Грађанин који је позван да учествује у извршавању мјера и активности заштите и спасавања за вријеме обуке или вјежби има право на превоз, смјештај и исхрану и осигурање.

(2) Смјештај и исхрана из става 1. овог члана обезбјеђују се под условом да је учешће у извршавању мјера и активности заштите и спасавања трајало дуже од осам сати.

(3) Ако грађанину нису обезбијеђена одговарајућа средства за заштиту и спасавање, већ у акцијама заштите и спасавања користи властита средства, има право на новчану накнаду за уништена или оштећења властита средства сразмјерно степену оштећења или уништења.

(4) Новчана средства за накнаду из става 1. овог члана обезбјеђују надлежни орган на основу одлуке о ангажовању.

Исплата накнаде

Члан 27.

Грађани, привредна друштва и друга правна лица чија су материјална средства узета ради извршавања задатака заштите и спасавања имају право на накнаду у износу цијене коштања, без зараде.

Терет исплате накнаде

Члан 28.

Накнада из члана 27. овог закона исплаћује се на терет јединице локалне самоуправе или Републике, зависно од тога чији је орган наредио ангажовање и изузимање материјалних средстава у извршавању задатака заштите и спасавања.

Здравствена способност

Члан 29.

(1) Здравствену способност грађана за обављање задатака заштите и спасавања утврђују надлежне здравствене установе у складу са посебним прописом о утврђивању способности грађана за учешће у заштити и спасавању.

(2) Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси пропис из става 1. овог члана.

(3) У заштити и спасавању могу добровољно учествовати грађани старији од 15 година живота са правима и дужностима припадника јединица и тимова цивилне заштите.

ГЛАВА IV

ПРАВА И ОБАВЕЗЕ СНАГА ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Снаге заштите и спасавања

Члан 30.

Снаге заштите и спасавања чине:

(1) Снаге цивилне заштите:

- 1) Републички штаб цивилне заштите,
- 2) Републичка мјешовита специјализована јединица за заштиту и спасавање,
- 3) специјализоване јединице и тимови цивилне заштите Управе,
- 4) штабови цивилне заштите, јединице и тимови цивилне заштите које формирају органи јединице локалне самоуправе,
- 5) штабови цивилне заштите и јединице и тимови цивилне заштите које формирају привредна друштва и друга правна лица,
- 6) повјереници цивилне заштите,
- 7) професионалне и хитне службе (ватрогасци, горска служба спасавања, медицинске и ветеринарске службе и друге службе) и друге организације,
- 8) јединице, тимови и екипе Црвеног крста Републике Српске,
- 9) јединице и тимови које формирају удружења грађана и волонтери и
- 10) грађани.

(2) Надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова Републике Српске.

(3) Оружане снаге БиХ.

Штабови цивилне заштите

Члан 31.

(1) Штаб цивилне заштите формира се на нивоу Републике, јединице локалне самоуправе, привредног друштва и другог правног лица.

(2) Штаб цивилне заштите је стручно, оперативно и координационо тијело за провођење мјера и активности заштите и спасавања у природним и другим несрећама и катастрофама.

(3) Штаб цивилне заштите чине :

- 1) командант Штаба,
- 2) начелник Штаба,
- 3) чланови штаба

(4) Штаб цивилне заштите обавља сљедеће послове:

- 1) руководи и координира рад субјеката и снага заштите и спасавања,
 - 2) прати стање организованости, обучености, опремљености, оспособљености и функционалности у систему заштите и спасавања и предлаже мјере и активности за његово унапређење,
 - 3) разматра и даје мишљење на приједлог Процјене ризика од катастрофа и друге документе Плана заштите и спасавања,
 - 4) разматра и даје мишљење на стратегију,
 - 5) наређује употребу снага и средстава заштите и спасавања,
 - 6) обавјештава и информише становништво о ризицима, опасностима и предузетим мјерама,
 - 7) сарађује са надлежним органима заштите и спасавања сусједних држава у ванредним ситуацијама
 - 8) доноси закључке, наредбе и препоруке
- (4) Чланови штаба цивилне заштите у обавези су се оспособљавати за послове и активности штаба.

Републички штаб

Члан 32.

(1) Команданта, замјеника, начелника и чланове Републичког штаба именује и разрешава Влада.

(2) Командант Републичког штаба је предсједник Владе, замјеник команданта је министар унутрашњих послова, начелник штаба је директор Управе, а чланови су министри Владе и друга лица у складу са одлуком Владе.

(3) Републички штаб, поред послова из члан 31. став 4. овог закона обавља и сљедеће послове:

- 1) прати стање на подручју угроженом природном и другог несрећом, процјењује ситуацију и наређује штабовима цивилне заштите јединица локалне самоуправе предузимање мјера и активности заштите и спасавања,
- 2) наређује ангажовање и употребу снага и средстава заштите и спасавања са подручја неугрожених општина или градова на подручје угрожених општина или градова,
- 3) предлаже Влади доношење одлуке о тражењу, прихватању, односно пружању помоћи сусједним и другим државама и
- 4) ангажује оспособљена физичка и правна лица и друге организације од значаја за систем заштите и спасавања у Републици.

(3) Општи акт о начину рада Републичког штаба цивилне заштите доноси Влада на приједлог Управе.

(4) Административне и техничке послове за Републички штаб обавља Управа.

Штаб цивилне заштите јединице локалне самоуправе

Члан 33.

(1) Штаб јединице цивилне заштите локалне самоуправе формира скупштина, а именује начелник односно градоначелник јединице локалне самоуправе.

(2) Поред послова из члана 31. став 4. овога закона, штаб јединице цивилне заштите локалне самоуправе, обавља и сљедеће послове:

- 1) сарађује са штабовима цивилне заштите сусједних јединица локалне самоуправе,
- 2) разматра и предлаже доношење Одлуке о организацији и функционисању система заштите и спасавања јединице локалне самоуправе и
- 3) ангажује оспособљена физичка и правна лица и друге организације од значаја за систем заштите и спасавања јединице локалне самоуправе.

(3) Општи акт о начину рада штаба цивилне заштите јединице локалне самоуправе доноси начелник односно градоначелник јединице локалне самоуправе на приједлог службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе.

(4) Административне и техничке послове за штаб јединице локалне самоуправе обавља служба цивилне заштите

Штаб привредног друштва и другог правног лица

Члан 34.

(1) Састав и начин формирања штаба цивилне заштите у привредним друштвима и другим правним лицима у којима се оснивају штабови цивилне заштите уређују се општим актом привредног друштва и другог правног лица.

(2) Општи акт о начину рада штаба формиран у привредном друштву и другом правном лицу доноси директор привредног друштва и другог правног лица.

Стручно-оперативни тим

Члан 35.

(1) Стручно-оперативни тим представља стручно и оперативно тијело Републичког штаба,

(2) Влада на приједлог Управе именује чланове Стручно-оперативног тима.

(3) Чланове Стручно-оперативног тима чине представници министарства, органа управе и институција од значаја за цивилну заштиту.

(4) Стручно-оперативни тим обавља сљедеће послове:

- 1) Прати стање на угроженом подручју,
- 2) Координира рад снага и субјеката заштите и спасавања,
- 3) Предлаже мјере и активности Републичком штабу,
- 4) Координира активности по питању ангажовања ОС БиХ и ангажовања снага и средстава заштите и спасавања ФБиХ и Брчко Дистрикта БиХ,

- 5) Координира активности по питању прихватања и распоређивања међународне помоћи и
6) Обавља и друге послове на захтјев Републичког штаба.

Јединице и тимови цивилне заштите

Члан 36.

(1) За провођење мјера и активности заштите и спасавања у систему заштите и спасавања, у складу са процјеном ризика од катастрофа, оснивају се јединице и тимови цивилне заштите на нивоу Републике, јединице локалне самоуправе, привредног друштва и другог правног лица.

(2) Јединице цивилне заштите су:

- 1) јединице цивилне заштите опште намјене и
- 2) јединице и тимови цивилне заштите специјализоване намјене.

Врсте јединица

Члан 37.

(1) Јединице цивилне заштите опште намјене оснивају јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица, за извршавање задатака заштите и спасавања, за чије извршење њихови припадници не морају имати посебна стручна знања нити користити сложенија техничка средства и опрему.

(2) Специјализоване јединице и тимови цивилне заштите оснивају се на нивоу јединице локалне самоуправе за обављање сложених и специјалистичких задатака.

(3) Врсту, састав и структуру јединица и тимова цивилне заштите прописује орган који доноси одлуку о њиховом формирању.

Обвезници

Члан 38.

(1) У складу са овим законом, обвезнике цивилне заштите на њихове дужности у јединицама и тимовима цивилне заштите распоређује служба цивилне заштите јединице локалне самоуправе у сарадњи са штабом цивилне заштите јединице локалне самоуправе.

(2) Надлежна служба цивилне заштите јединице локалне самоуправе у сарадњи са штабом цивилне заштите јединице локалне самоуправе дужна је, на захтев Управе, извршити распоређивање обвезника цивилне заштите у специјализоване јединице и тимове цивилне заштите Управе.

(3) Јавне установе, републички органи управе, привредна друштва и друга правна лица дужни су, на захтјев надлежног органа јединице локалне самоуправе и Управе, доставити личне податке о лицима из своје евиденције.

Специјализоване јединице

Члан 39.

(1) Републичка мјешовита специјализована јединица за заштиту и спасавање и специјализоване јединице и тимове цивилне заштите Управе оснивају се за обављање најсложенијих специјалистичких задатака из области заштите и спасавања од интереса за Републику.

(2) Републичку мјешовиту специјализовану јединицу за заштиту и спасавање оснива Влада на приједлог Управе.

(3) Управа оснива специјализоване јединице и тимове цивилне заштите Управе у складу са Процјеном ризика од катастрофа Републике.

(4) Надлежни орган јединице локалне самоуправе оснива специјализоване јединице и тимове цивилне заштите у складу са процјеном ризика од катастрофа јединице локалне самоуправе.

Повјереници цивилне заштите

Члан 40.

(1) Повјереници цивилне заштите одређују се у насељеним мјестима, у дијелу насељеног мјеста, стамбеним зградама, републичким органима управе и другим органима, привредним друштвима и другим правним лицима у којима није формиран штаб цивилне заштите.

(2) У привредном друштву и другом правном лицу повјереник се одређује у складу са унутрашњом организацијом и бројем запослених.

(3) Повјеренике именује и разрјешава:

1) у републичким органима управе и институцијама - руководиоца који руководи републичким органом управе и институцијом,

2) у јединицама локалне самоуправе - начелник односно градоначелник јединице локалне самоуправе и

3) у привредном друштву и другом правном лицу - директор, односно други надлежни орган одређен општим актом.

(4) Повјереници у републичким органима управе и институцијама, привредним друштвима и другим правним лицима предузимају мјере и активности које омогућавају учешће радника у спровођењу личне, узајамне и колективне заштите и мјера заштите ради спасавања људи и материјалних добара у зградама и објектима за које су задужени.

(5) Повјереници у насељеним мјестима непосредно предузимају мјере за учешће грађана у спровођењу личне, узајамне и колективне заштите, као и спровођење других мјера и активности заштите и спасавања.

Професионалне, хитне службе и друге организације

Члан 41.

(1) Професионалне, хитне службе и друге организације оснивају се и дјелују у складу са овим законом и посебним прописима.

(2) Професионалне и хитне службе су оперативне снаге цивилне заштите у природним и другим несрећама, а њихова намјена и начин употребе у систему заштите и спасавања регулисана је овим законом и посебним прописима.

Јединице, тимови и екипе Црвеног крста Републике

Члан 42.

(1) Јединице и тимови Црвеног крста су снаге цивилне заштите у природним и другим несрећама и спроводе мјере и активности заштите и спасавања у складу са посебним прописима и овим законом.

Јединице и тимови које формирају удружења грађана и волонтери

Члан 43.

Удружења грађана чија дјелатност је од интереса за систем заштите и спасавања и волонтери учествују у акцијама заштите и спасавања као снаге цивилне заштите по одлуци надлежних органа Републике и јединице локалне самоуправе на начин и под условима који се дефинишу овим законом и другим прописима.

Надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова Републике

Члан 44.

Надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова Републике ангажује се на захтјев надлежног органа и учествује у провођењу мјера и активности заштите и спасавања у складу са овим законом и посебним прописима .

Оружане снаге Босне и Херцеговине

Члан 45.

Оружане снаге Босне и Херцеговине ангажују се на захтјев надлежног органа и учествују у провођењу мјера и активности заштите и спасавања у складу са овим законом и посебним прописима.

ГЛАВА V

МЈЕРЕ И АКТИВНОСТИ У СИСТЕМУ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Мјере и активности заштите и спасавања

Члан 46.

(1) Мјере заштите и спасавања су поступци и задаци које спроводе снаге и субјекти у систему заштите и спасавања на свим нивоима ради заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине, и то:

(2) Мјере и активности у систему заштите и спасавања утврђују се плановима заштите и спасавања које доносе привредна друштва и друга правна лица, јединица локалне самоуправе и Влада.

1) Превентивне мјере и активности

2) Планирање

3) Управљање, руковођење и координација

4) Обучавање и опремање

5) осматрање, обавјештавање, рано упозоравање и узбуњивање,

6) Мобилизација

(3) Мјере цивилне заштите

1) евакуација и збрињавање,

2) склањање људи и материјалних и културних добара

3) радиолошко-хемијска и биолошка заштита (у даљем тексту: РХБ заштита)

4) заштита и спасавање на води и под водом,

5) заштита и спасавање од пожара,

6) заштите и спасавање од сњежних падавина, снијега и лавина,

7) заштита и спасавање од ЕСЗР и мина,

- 8) прва медицинска помоћ,
 - 9) асанација (хумана, анимална, асанација терена),
 - 10) заштита животне средине,
 - 11) урбано трагање и спасавање (у даљем тексту: УСАР)
 - 12) трагање и спасавање на отвореном простору (у даљем тексту САР),
 - 13) заштита и спасавање из рудника,
- (4) Осим мјера и активности из овог члана, могу се планирати и спроводити и друге мјере и активности у систему заштите и спасавања.

Осматрање, обавјештавање, рано упозоравање и узбуњивање

Члан 47.

(1) Основни задатак система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања је откривање, праћење и прикупљање података о свим врстама опасности које могу угрозити људе, животну средину, материјална и културна добра.

(2) Имаоци телекомуникационих система и средстава дужни су да оперативно-комуникационом центру омогуће приоритетно коришћење веза у ванредним ситуацијама.

(3) Субјекти система осматрања, обавјештавања и узбуњивања су: оперативно-комуникациони центар; републички органи управе и институције; надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова; привредна друштва и друга правна лица која се у оквиру своје редовне дјелатности баве осматрањем, евидентирањем, анализом и прогнозирањем одређених појава и стања у хидрометеорологији, сеизмологији, заштити од пожара, водопривреди, хемијској и радиолошкој заштити, здравству, пољопривреди, електропривреди, саобраћају и другим областима.

(4) Субјекти из става 3. овог члана који оперативно прикупљају податке, укључујући и податке из међународне размјене, дужни су да обавјештавају оперативно-комуникациони центар о опасностима и другим појавама које могу угрозити људе, материјална средства и животну средину.

(5) Субјекти из става 3. овог члана који врше аутоматско прикупљање података дужни су да обезбиједе њихово аутоматско просљеђивање надлежном оперативно-комуникационом центру.

Задаци

Члан 48.

(1) У циљу откривања и праћења опасности од природне и друге несреће, обавјештавања, и узбуњивања, Управа организује јединствен систем осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања.

(2) Основни задаци система из става 1. овог члана су:

1) пријем, прикупљање, обрада и пренос података од значаја за заштиту и спасавања и обављање других задатака у области заштите и спасавања

- 2)обавјештавање и рано упозоравање грађана на непосредну опасност и давање инструкција за личну, узајамну и колективну заштиту и
- 3)обавјештавање снага и других субјеката који спроводе активности заштите и спасавања и пренос одлука надлежних органа за спровођење активности заштите и спасавања.

Систем осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања

Члан 49.

(1)Систем осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања обухвата:

- 1) мрежу осматрања,
- 2) оперативно-комуникационе центре и
- 3) узбуњивање.

(2)До увођења јединственог европског броја за хитне ситуације 112 (у даљем тексту: број за хитне ситуације) у Републици се користи кратки број за хитне ситуације 121.

(3) Влада доноси пропис о организацији и начину функционисања система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања.

Мрежа осматрања

Члан 50.

(1) Мрежа осматрања заснива се на:

- 1)информацијама и подацима добијеним од грађана,
- 2)информацијама и подацима добијеним од надлежне организационе јединице цивилне заштите јединице локалне самоуправе, ватрогасаца, горских спасилаца, спелеолога, ронилаца, радио-аматера, шумара, ловаца, удружења грађана, привредних друштава и других правних лица регистрованих за обављање послова у области електроенергетских система, хидросистема, грађевинарства, водопривреде, пољопривреде, шумарства, индустрије, саобраћаја, одржавања путева и комуналних дјелатности, здравства и ветеринарства, жељезнице, ауто-мото клубова и других служби које у оквиру своје дјелатности уоче настанак или опасност од настанка природне и друге несреће,
- 3)информацијама и подацима добијеним од служби праћења и осматрања које су успостављене у сврху праћења метеоролошких, хидролошких, сеизмолошких, радиолошких, еколошких и других појава,
- 4)информацијама и подацима добијеним од органа за контролу ваздушног простора и
- 5)међународној размјени информација и података.

(2) Субјекти из става 1. овог члана обавезни су без накнаде доставити информације и податке од значаја за заштиту и спасавање оперативно-комуникационом центру у најкраћем могућем року.

Подаци

Члан 51.

У циљу формирања базе података и омогућавања благовременог превентивног и оперативног дјеловања, Управа цивилне заштите прикупља, обрађује и саопштава податке о:

- 1)природним и другим појавама које се односе на заштиту и спасавање,
- 2)изворима природне и друге опасности,
- 3) природној и другој несрећи и насталој штети,
- 4) снагама и средствима за заштиту и спасавање,
- 5)интервенцијама снага за заштиту и спасавање,

- 6) трошковима заштите и спасавања и
- 7) другим елементима од значаја за заштиту и спасавање.

Употреба електронских средстава

Члан 52.

(1) Употреба електронских средстава комуникације у сврху чувања и преноса података у оквиру система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања има приоритет над употребом свих других средстава комуникације.

(2) У сврху управљања и спровођења задатака и мјера заштите и спасавања Управа успоставља јединствен аутономни електронски информационо-комуникациони систем.

Оперативно-комуникациони центри

Члан 53.

(1) У сврху спровођења задатака осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања оснивају се:

- 1) републички оперативно-комуникациони центар,
 - 2) подручни оперативно-комуникациони центри и
 - 3) оперативно-комуникациони центар јединице локалне самоуправе.
- (2) Републички оперативно-комуникациони центар и подручни оперативно-комуникациони центри оснивају се у оквиру Управе цивилне заштите, а оперативно-комуникациони центар јединице локалне самоуправе у оквиру јединице локалне самоуправе.
- (3) Оперативно-комуникациони центар јединице локалне самоуправе обавезно се активира у случају природне и друге несреће, с тим да двије или више јединица локалне самоуправе могу основати заједнички оперативно-комуникациони центар, о чему споразумно одлучују начелници и градоначелници јединица локалне самоуправе.
- (4) Јединице локалне самоуправе су дужне обезбједити простор, опрему, материјално-техничка средства, људске и друге ресурсе потребне за успјешно функционисање оперативно-комуникационог центра јединице локалне самоуправе.
- (5) Одлуку о активирању оперативно-комуникационог центра јединица локалне самоуправе доноси начелник односно градоначелник.
- (6) Јединица локалне самоуправе може, у складу са могућностима, основати оперативно-комуникациони центар који ради непрекидно.
- (7) Начелник општине, односно градоначелник дужан је обезбиједити непрекидно обавјештавање грађана и везу са Управом цивилне заштите кад надлежни орган нареди приправност и прогласи стање природне и друге несреће.
- (8) Оперативно-комуникациони центри из става 2. овог члана увезују се међусобно и са другим оперативно-комуникационим центрима у Републици, а Републички оперативно-комуникациони центар преузима и обрађује добијене податке из Републике Српске и иностранства.

Начин рада оперативно-комуникационих центара

Члан 54.

(1) Републички оперативно-комуникациони центар и подручни оперативно-комуникациони центри раде непрекидно.

(2)Оперативно-комуникациони центар позиве прима на број за хитне ситуације 121, обрађује их и просљеђује професионалним, хитним и другим службама заштите и спасавања.

(3)Оперативно-комуникациони центар пружа информациону и комуникациону подршку управљању и спровођењу активности заштите и спасавања, у складу са планом заштите и спасавања.

(4)Оперативно-комуникациони центар обавјештава о несрећама и надлежне инспекцијске службе, у зависности од врсте природне и друге несреће.

(5)Јавна предузећа и друга привредна друштва за телекомуникације на територији Републике Српске дужна су корисницима јавне телефонске мреже у Републици Српској обезбиједити бесплатно позивање броја за хитне ситуације из става 2. овог члана.

(6)Медији су дужни, без одлагања и бесплатно, објавити хитна саопштења о опасностима од природне и друге несреће, као и захтјеве, апеле, прогласе, објашњења и упутства у случају упозорења које им достави надлежна организациона јединица цивилне заштите јединице локалне самоуправе или други надлежни орган.

(7)Објављивање апела, обавјештења и других хитних порука има приоритет у медијима.

Обавјештавање, рано упозоравање и узбуњивање

Члан 55.

(1)У случају појаве опасности или настанка одређене природне и друге несреће која може угрозити живот и здравље људи, материјална добра и животну средину спроводи се обавјештавање, рано упозоравање и узбуњивање становништва с циљем да се благовремено предузму мјере и задаци заштите и спасавања.

(2)Узбуњивање се спроводи у складу са јединственим знаковима за узбуњивање.

(3)Знакови за узбуњивање постављају се на видним мјестима у зградама и другим објектима у којима људи станују, бораве или раде.

(4)Одлуку о активирању система за узбуњивање у случају опасности од природне и друге несреће доноси начелник односно градоначелник јединице локалне самоуправе.

(5)Оперативно-комуникациони центар који даје знак опасности дужан је, путем електронских медија, непосредно након давања знака, упознати грађане и органе власти о разлозима давања знака опасности.

(6)Пропис о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности доноси директор Управе.

Организовање узбуњивања

Члан 56.

(1)Узбуњивање се организује као јединствен систем на нивоу Републике, јединице локалне самоуправе.

(2)Јединице локалне самоуправе обезбеђује техничка и друга средства за потребе узбуњивања и врши њихово текуће и инвестиционо одржавање.

Обавјештавање о дјелатности

Члан 57.

(1)Привредно друштво и друго правно лице чија дјелатност може угрозити живот и здравље људи и животну средину дужно је о потенцијалној или насталој несрећи благовремено обавијестити надлежне органе и спровести мјере раног упозоравања.

(2)Привредно друштво и друго правно лице из става 1. овог члана обезбјеђује техничка и друга средства за потребе узбуњивања и врши њихово текуће и инвестиционо одржавање.

Инсталација уређаја

Члан 58.

(1)Власници пословних, стамбених и других објеката дужни су бесплатно уступити дио простора за инсталирање уређаја и средстава за потребе оперативно-комуникационог центра уколико надлежни орган то не може ријешити на други начин.

(2)Рјешење о инсталирању уређаја и средстава из става 1. овог члана доноси градоначелник, односно начелник општине, на приједлог службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе.

ГЛАВА VI

АКТИВНОСТИ, ФАЗЕ И ПЛАНИРАЊЕ У СИСТЕМУ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Активности и фазе у систему заштите и спасавања

Члан 59.

Активности и фазе у систему заштите и спасавања су:

(1)Припремне активности које се проводе као превентивне и планске активности у оквиру редовне дјелатности субјеката у систему заштите и спасавања

(2) Оперативне активности које се спроводе у распону од раног упозоравања, приправности до одговора.

(3) Фазе у систему заштите и спасавања су:

- 1) превенција,
- 2) приправност,
- 3) одговор.

Превенција

Члан 60.

(1) Превентивне активности у систему заштите и спасавања обухватају:

1)истраживања од значаја за процјену и смањење ризика од катастрофа, прогнозе развоја природних процеса те стандарде материјала, техничких и оперативних рјешења од интереса за смањење рањивости,

2) јачање свијести грађана о опасностима и мјерама за заштиту и спасавање те кориштење броја 121,

3) васпитање и образовање дјецe о специфичним садржајима из области заштите и спасавања,

4)планирање кориштења простора,

5)дефинисање и примјену посебних техничких правила у грађењу, индустрији, саобраћају и другим подручјима која својом дјелатношћу повећавају рањивост заједница,

6)посебне стратегије, процјене, планове и програме,

7) имплементацију међународних докумената на подручју смањења ризика од катастрофа
8) подржавање политике одрживог развоја и мјера управљања идентификованим ризицима

9) јавно информисање и сарадњу са медијима.

(3) Превентивне активности у систему заштите и спасавања спроводе субјекти система заштите и спасавања и грађани у оквиру редовне дјелатности ради смањења ризика, пријетњи и опасности за људе, материјална и културна добра и животне средине од природних и других несрећа.

Планске активности у систему заштите и спасавања

Члан 61.

(1) У циљу смањења ризика од катастрофа и изградње интегрисаног система заштите и спасавања у Републици доноси се Стратегија за смањење ризика од катастрофа.

(2) Полазни документ за израду Стратегије за смањење ризика од катастрофа је Процјена ризика од катастрофа у Републици.

Стратешке области

Члан 62.

Стратешке области из члана 61. овог закона су:

1) област смањења ризика од катастрофа као приоритет на републичком и локалном нивоу,

2) развој система осматрања, обавјештавање, рано упозоравање и узбуњивања,

3) развој и примјена научних достигнућа, знања и иновација за развијање отпорности на свим нивоима,

4) јачање спремности и капацитета за ефикасно поступање у случају природне и друге несреће и ванредних ситуација на свим нивоима,

5) едукација грађана и развијање свијесности о ризицима од катастрофа.

Стратегија за смањења ризика од катастрофа

Члан 63.

(1) Основни стратешки документ за управљање ванредним ситуацијама на нивоу Републике је Стратегија за смањење ризика од катастрофа у Републици.

(2) Стратегија за смањење ризика од катастрофа у Републици садржи: основна стратешка рјешења и смјернице за смањење ризика од катастрофа у Републици, концепт организованог дјеловања органа Републике, органа јединице локалне самоуправе, привредних друштава, других правних лица и физичких лица, ради спрјечавања наступања природних и других несрећа и катастрофа превентивним дјеловањем и ублажавања посљедица, као и обавезе учесника заштите и спасавања.

(3) Стратегија за смањење ризика од катастрофа у Републици доноси Влада, на приједлог Управе.

(4) Основни стратешки документ за управљање ванредним ситуацијама на нивоу града односно општине је Стратегија за смањење ризика од катастрофа јединице локалне самоуправе.

(5) Стратегија јединице локалне самоуправе садржи: основна стратешка рјешења и смјернице за смањење ризика од катастрофа на подручју града односно општине, концепт организованог дјеловања органа и институција града односно општине, привредних друштава, других правних лица, предузетника и физичких лица, ради спрјечавања

наступања природних и других несрећа и катастрофа превентивним дјеловањем и ублажавања посљедица, као и обавезе учесника заштите и спасавања.

(6) Стратегију за смањење ризика од катастрофа јединице локалне самоуправе доноси скупштина на приједлог градоначелника односно начелника јединице локалне самоуправе.

План заштите и спасавања

Члан 64.

(1) План заштите и спасавања садржи:

- 1) Процјену ризика од катастрофа,
- 2) План превентивног дјеловања,
- 3) План приправности,
- 4) План мобилизације,
- 5) План хитног одговора.

(2) Влада, на приједлог Управе, доноси пропис о садржају и начину израде плана заштите и спасавања.

(3) Плановима заштите и спасавања обезбјеђује се организовано и усклађено дјеловање на спречавању природних и других несрећа, односно смањењу посљедица и обезбјеђењу основних услова за живот у случају природне и друге несреће.

(4) Привредна друштва и друга правна лица дужна су да план заштите и спасавања ускладе са планом заштите и спасавања јединице локалне самоуправе.

(5) Јединице локалне самоуправе су дужне да ускладе свој план заштите и спасавања са Планом заштите и спасавања Републике.

(6) Влада на приједлог Управе доноси План заштите и спасавања Републике.

(7) Начелник односно градоначелник на приједлог службе цивилне заштите јединице локалне самоуправе доноси План заштите и спасавања јединице локалне самоуправе.

Процјена ризика од катастрофа

Члан 65.

(1) Процјену ризика од катастрофа Републике израђује Управа цивилне заштите у сарадњи са координаторима.

(2) Процјену ризика од катастрофа јединице локалне самоуправе израђује служба цивилне заштите јединице локалне самоуправе, у сарадњи са координаторима.

(3) Координатори чине радну групу која израђује процјену ризика од катастрофе Републике и јединице локалне самоуправе.

(4) Влада, на приједлог Управе, доноси Процјену ризика од катастрофа Републике.

(5) Скупштина на приједлог начелника односно градоначелника јединице локалне самоуправе доноси процјену ризика од катастрофа јединице локалне самоуправе.

Приправност

Члан 66.

На основу информација о могућности настанка природне и друге несреће приправност у систему заштите и спасавања приправност проглашава директор Управе за читаву територију или дио територије Републике, а градоначелник и начелник за подручје јединице локалне самоуправе.

ГЛАВА VII ОДГОВОР

Ванредна ситуација

Члан 67.

(1) Ванредна ситуација проглашава се када је ниво опасности таквог интензитета да њихов настанак или посљедице није могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем надлежних органа и служби.

(3) Ванредна ситуација може бити проглашена и накнадно, ако се непосредна опасност није могла предвидјети или ако због других околности није могла бити проглашена одмах послје сазнања за непосредну опасност од наступања ванредне ситуације.

(4) Ванредна ситуација може се прогласити на дијелу или цијелом подручју јединице локалне самоуправе, дијелу или цијелом подручју Републике.

(5) Ванредна ситуација за Републику, односно дио подручја Републике проглашава се ако постоји непосредна опасност која ће захватити или је већ захватила најмање двије јединице локалне самоуправе или ако јединица локалне самоуправе нема могућности за адекватно поступање у ванредној ситуацији.

Проглашење ванредне ситуације

Члан 68.

(1) Одлуку о проглашењу ванредне ситуације, на приједлог надлежног штаба цивилне заштите, доноси начелник, односно градоначелник јединице локалне самоуправе.

(2) Одлуку о проглашењу ванредне ситуације за територију Републике или дио територије Републике доноси Влада на приједлог Републичког штаба.

(3) Доношењем одлуке о проглашењу ванредне ситуације снаге из члана 28. овог закона стављају се под команду надлежног штаба цивилне заштите, осим снага из става 3. тог члана, које дјелују у координацији са надлежним штабом цивилне заштите у складу са одредбама овог закона и посебним прописима.

Ангажовање снага заштите и спасавања

Члан 69.

(1) У случају ванредне ситуације, снаге из члана 28. ангажују се према сљедећем редослиједу:

1) професионалне и хитне службе (ватрогасци, медицинске и ветеринарске службе и друге службе) у оквиру својих редовних послова и задатака и надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова,

2) снаге заштите и спасавања према редослиједу који је утврђен планом хитног поступања јединица локалне самоуправе, уколико снаге из тачке 1) овог члана нису довољне,

3) грађани у складу са овим законом,

4) снаге сусједних и других јединица локалне самоуправе у складу са споразумима и уговорима и

5) остале снаге у Републици.

(2) У случају да снаге из става 1. овог члана нису довољне, по одлуци директора Управе, може се затражити ангажовање капацитета заштите и спасавања Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и Оружаних снага Босне и Херцеговине, а по одлуци Владе може се затражити ангажовање капацитета заштите и

спасавања сусједних и других држава и међународна помоћ.

Ангажовање на нивоу јединице локалне самоуправе

Члан 70.

(1) У случају ванредне ситуације, зависно од врсте и степена опасности, ангажују се расположиве снаге и средства несрећом погођене јединице локалне самоуправе.

(2) Ако снаге и средства из става 1. овог члана нису довољна, ангажују се снаге и средства других јединица локалне самоуправе на начин и у складу са одредбама уговора закључених између јединица локалне самоуправе, сходно одредбама Уредбе о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама, које доноси Влада на приједлог Управе.

(3) Ако снаге и средства из ст. 1. и 2. овог члана нису довољна, ангажују се снаге и средства којима располаже Република, а на захтјев директора може се затражити ангажовање капацитета заштите и спасавања Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и Оружаних снага Босне и Херцеговине, а по одлуци Владе може се затражити ангажовање капацитета заштите и спасавања сусједних и других држава и међународна помоћ.

Мобилизација

Члан 71.

(1) Мобилизација обухвата поступке, задатке и активности које, по одлуци Владе или по наређењу начелника односно градоначелника јединице локалне самоуправе, спроводе јединице локалне самоуправе, штабови, јединице, тимови и повјереници цивилне заштите, руководиоци одређених привредних друштава и других правних лица, у складу са својим плановима, којима се осигурава организовано активирање и употреба снага заштите и спасавања.

(2) Мобилизација започиње од момента наређења мобилизације, а завршава се у времену одређеном планом мобилизације.

Редослијед мобилизације

Члан 72.

Ангажовање грађана, штабова, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите и других органа и организација у спровођењу мјера и активности заштите и спасавања, обавља се сљедећим редослиједом:

1) ако је природна и друга несрећа захватила привредно друштво или друго правно лице, у заштиту и спасавање укључују се радници, ватрогасци, одговарајуће службе, јединице и друге снаге заштите и спасавања, а према потреби, помоћ су дужни пружити привредна друштва и службе које се баве заштитом и спасавањем,

2) ако је природна и друга несрећа захватила насеље или више насеља, јединицу локалне самоуправе или шире подручје, у заштиту и спасавање се укључују привредна друштва и надлежни органи цивилне заштите, ватрогасне јединице и друге снаге заштите и спасавања, те одговарајуће хуманитарне и друге организације и грађани,

3) ако је природна и друга несрећа захватила подручје јединица локалне самоуправе, у заштиту и спасавање се укључују сва привредна друштва, установе и организације које се

баве заштитом и спасавањем, штабови, јединице и тимови цивилне заштите и друге снаге заштите и спасавања.

Власници и корисници некретнина и материјално-техничких средстава

Члан 73.

(1) Власници и корисници некретнина дужни су омогућити да се на њиховим некретнинама спроводе радови неопходни за заштиту и спасавање од природне и друге несреће и опасности које нареди штаб јединице локалне самоуправе, кад то захтијевају потребе заштите и спасавања.

(2) Власници и корисници опреме, односно материјално-техничких средстава дужни су ту опрему и средства, заједно са потребним људством, ставити на располагање служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе.

(3) Имаоци залиха хране, медицинске опреме и лијекова, одјеће, обуће, грађевинског и другог материјала неопходног за заштиту и спасавање дужни су средства и материјал ставити на располагање служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе.

(4) Надлежни орган који је наредио ангажовање опреме односно материјално-техничких средстава и залиха из става (2) и (3) овог члана дужан је власницима односно имаоцима надокнадити трошкове за ангажовану опрему односно материјално-техничка средства и залихе у висини цијене коштања, без зараде.

Посебна овлаштења у провођењу неодгодивих мјера заштите и спасавања

Члан 74.

(1) У току провођења мјера и активности заштите и спасавања и пружања помоћи услед природне и друге несреће, штаб цивилне заштите уколико је активиран, градоначелник односно начелник јединице локалне самоуправе, односно лице које они овласте имају право забранити улазак неовлашћеним лицима и пролазак кроз подручје погођено природном и другом несрећом те наредити да:

- 1) се људи, животиња, материјална и културна добра премјесте из стамбених и других објеката или са погођеног подручја,
- 2) се забрани прилаз насељеним мјестима,
- 3) се обезбиједи употреба доступних средстава за комуникацију,
- 4) се уклони препреке које омогућавају ефикасну интервенцију,
- 5) се ставе на располагање транспортна средства у приватном власништву и да се иста користе за превоз повређених лица односно средстава и опреме намјењених за заштиту, спасавање и пружање помоћи,
- 6) грађани учествују у активностима заштите, спасавања и пружања помоћи у складу са својим знањима, вјештинама и уколико располажу средствима за обављење тих активности,
- 7) се простори у приватном власништву користе као привремена складишта или стоваришта за отпад, рушевине, земљу и други материјал настао у току провођења мјера и активности заштите, спасавања и пружања помоћи,
- 8) се грађевине сруше или дрвеће посијече.

(2) Мјере из става (1) овог члана могу се наредити само у случају када ниједна друга мјера не може обезбиједити заштиту људи и имовине на провођењу мјера заштите, спасавања и пружања помоћи и примјењују се онолико дуго колико трају околности због којих су

наређене.

(3) Мјере из става (1) тачка 1) овог члана се наређују уколико су животи људи, животиње, материјална и културна добра изложени непосредној опасности од пожара, експлозије или друге опасности и то за вријеме трајања наведене опасности.

(4) У току заштите, спасавања и пружања помоћи штаб цивилне заштите, уколико је активиран, градоначелник односно начелник има право да под условима из става (3) овог члана нареди хитну изградњу, техничке и друге радове привредним друштвима и другим правним лицима са којима има закључен уговор у провођењу мјера заштите, спасавања и пружања помоћи.

(5) У случају непостојања привредних друштава и других правних лица из става (4) овог члана штаб цивилне заштите односно градоначелник/начелник има право наредити провођење ових мјера физичким и правним лицима која посједују посебна знаја и вјештине односно адекватну опрему.

(6) Наређење за провођење посебних овлаштења из овог члана издаје се у писаној форми, а уколико то околности не дозвољавају у изузетним случајевима и усмено, с тим што се писано наређење доставља чим околности то дозволе.

ГЛАВА VIII

ОБУКА, ОСПОСОБЉАВАЊЕ И ОПРЕМАЊЕ У СИСТЕМУ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Обука и оспособљавање

Члан 75.

(1) Грађани се обучавају и оспособљавају за личну, узајамну и колективну заштиту.

(2) Ученици и запослени у васпитно-образовним установама у оквиру редовног наставног плана и програма се обучавају и оспособљавају у циљу стицања знаја природним и другим несрећама и поступцима у случају опасности и заштити од њих, у складу са посебним законом и одговарајућим програмом.

(3) Пропис о обучавању из става 2. овог члана доноси министар надлежан за послове просвјете и културе у сарадњи са директором.

(4) Припадници штабова цивилне заштите, јединица, тимова и повјереници цивилне заштите дужни су да се обучавају и оспособљавају за извршавање мјера и активности заштите и спасавања.

(5) Поред обавеза из става 4. овог члана, команданти, начелници и чланови штабова цивилне заштите, команданти јединица, руководиоци служби и руковооци специјалним материјалним средствима дужни су да се обучавају на специјалистичким курсевима који се организују према потреби.

(6) Наставни план и програм за обучавање и оспособљавање руководилаца и припадника штабова цивилне заштите, јединица и тимова цивилне заштите из става. 4. и 5. овог члана доноси директор.

Обуцавање и оспособљавање штабова, јединица, тимова и повјереника

Члан 76.

(1) Обучавање и оспособљавање штабова цивилне заштите, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите у јединици локалне самоуправе, као и грађана за личну и узајамну заштиту организује надлежна служба цивилне заштите јединице локалне

самоуправе у сарадњи са штабом цивилне заштите јединица локалне самоуправе и Управом.

(2) Припадници цивилне заштите из члана 76. овог закона позивају се на обуку писменим позивом, који се уручује 15 дана прије почетка обуке.

Научноистраживачка достигнућа

Члан 77.

Високошколске установе, привредна друштва и друга правна лица која се баве научноистраживачким радом дужна су сарађивати са Управом у области примјене научних достигнућа и сазнања из домена заштите и спасавања.

Оснивање центара

Члан 78.

(1) Управа оснива Републички центар за обуку и интервенцију.

(2) Управа оснива Републички мобилизацијско-логистички центар.

Средства и опрема заштите и спасавања

Члан 79.

(1) Припадници штабова, јединица и тимова и повјереници цивилне заштите опремају се одговарајућом опремом и материјално-техничким средствима која су неопходна за њихову личну заштиту и за извршавање задатака заштите и спасавања.

(2) Врсту и количину средстава и опреме из става 1. овог члана прописује и обезбјеђује надлежни орган који их је формирао.

(3) Пропис о врсти и количини опреме и материјално-техничким средствима које користе штабови цивилне заштите, јединице и тимови и повјереници цивилне заштите доноси директор Управе.

Набавка средстава и опреме

Члан 80.

(1) Средства и опрема из члана 79. овог закона обезбјеђују се:

1) набавком нових средстава и опреме,

2) од привредних друштава и других правних лица, а која их иначе користе у обављању редовне дјелатности и

3) изузимањем материјалних средстава у складу са чланом 17. става (2) овог закона

4) од донација.

(2) Грађани, јавне установе, републички органи управе и други органи, привредна друштва и друга правна лица, односно корисници и власници материјално-техничких средстава дужни су, на захтјев надлежне службе јединице локалне самоуправе, доставити попис материјално-техничких средстава и опреме у свом власништву.

Ношење одјеће и знака цивилне заштите

Члан 81.

(1) Приликом извршавања мјера и активности заштите и спасавања, припадници штабова, јединица и тимова и повјереници цивилне заштите носе одјећу цивилне заштите на којој је на видном мјесту истакнут знак цивилне заштите, који је истовјетан међународном знаку цивилне заштите и идентификациони документ припадника цивилне заштите.

(2) Директор Управе доноси Упутство о одјећи и ознакама припадника јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

(3) Директор Управе доноси пропис о начину употребе знака цивилне заштите у ванредним ситуацијама и

(4) Директор Управе доноси пропис о изгледу, садржају и употреби идентификационог документа за припаднике штабова, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите.

Евиденција припадника цивилне заштите

Члан 82.

(1) Управа и служба цивилне заштите јединице локалне самоуправе воде евиденцију припадника служби, штабова, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите.

(2) Надлежни орган који води службене евиденције грађанима дужан је на захтјев Управе односно цивилне заштите јединице локалне самоуправе дати податке из те евиденције који су потребни за вођење евиденције из става 1. овог члана.

(3) Директор Управе доноси пропис о садржају и начину вођења евиденције из става 1. овог члана.

ГЛАВА IX

ФИНАНСИРАЊЕ СИСТЕМА ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Финансирање

Члан 83.

(1) Систем заштите и спасавања финансира се из:

- 1) буџета Републике, јединице локалне самоуправе,
- 2) прилога, донација, поклона и међународне помоћи и
- 3) других извора у складу са законом.

(2) Јединица локалне самоуправе у буџету планира и издваја 1% посебних средстава, за опремање и обуку структура заштите и спасавања и изградњу објеката за потребе заштите и спасавања.

(3) Контролу планирања, издвајања и утрошка средстава из става 2. овог члана врши Министарство финансија Републике.

(4) О издвојеним и утрошеним средствима из става 2. овог члана јединица локалне самоуправе информисе Управу.

Накнаде за систем заштите и спасавања

Члан 83.а

(1) Сва правна, физичка лица која обављају самосталну дјелатност и органи управе

Републике и јединица локалне самоуправе дужни су плаћати посебну накнаду за заштиту од природне и друге несреће у висини од 0.5 % од основице коју чине исплаћене нето плате запослених у радном односу и свих лица ангажованих по уговору о вршењу привремених и повремених послова и по уговору о дјелу.

(2) Од евидентираних средстава из става 1. овог члана 40% припада Републици, а 60% јединици локалне самоуправе и служе искључиво за обуку и опремање структура заштите и спасавања Републике и јединица локалне самоуправе, као и за изградњу и опремање центра за обуку и објекта од значаја за оперативно дјеловање система заштите и спасавања.

(3) Накнада из става 1. овог члана обрачунава се и уплаћује истовремено са исплатом плате и нето примања од друге самосталне дјелатности и повремених самосталног рада према пребивалишту запосленог, односно ангажованог лица, у складу са прописом из става овог члана.

(4) За накнаду коју обвезник није уплатио у прописаном року плаћа се затезна камата 0,03% за сваки дан закашњења у складу са посебним прописом који уређује ту област (Закон о затезној камати).

(5) Средства остварена у складу са одредбама из става 1. и 4. овог члана, воде се на посебном трансакционом рачуну Буџета Републике и јединица локалне самоуправе отвореном као подрачун у оквиру Јединственог рачуна трезора.

(6) Од евидентираних средстава из става 5. овог члана:

1) 40% припада Републици,

2) 60% јединици локалне самоуправе.

(7) Средства на трансакционом рачуну из става (5) овог члана не гасе се истеком календарске године већ се акумулирају са средствима која се прикупљају у току године.

(8) Влада Републике на приједлог Управе доноси пропис о условима и начину коришћења средстава остварених по основу накнаде за заштиту од природне и друге несреће.

(9) Министар финансија Републике донијеће пропис о начину обрачунавања и уплати накнаде за заштиту од природне и друге несреће.

(10) Контролу уплате средстава из става 1. овог члана врши Пореска управа Републике.

Финансирање из Буџета Републике

Члан 84.

(1) Република финансира:

1) организовање, опремање и рад Управе,

2) организовање, опремање обуку и ангажовање Специјализованих јединица цивилне заштите Управе и Републичке мјешовите специјализоване јединице за заштиту и спасавање,

3) припремање, опремање, обуку и рад Републичког штаба и специјализоване јединице цивилне заштите у Републици и трошкове учешћа у спровођењу мјера и активности заштите и спасавања,

4) здравствено осигурање припадника цивилне заштите на нивоу Републике,

5) пружање материјалне помоћи снагама из члана 30. закона у опремању, обуци и спровођењу мјера и активности заштите и спасавања, у складу са потребама и одлуком Владе,

6) пружање материјалне помоћи ради уклањања посљедица природне и друге несреће, спречавања настајања даљих штета и осигурања основних услова за живот на угроженом подручју у складу са могућностима и одлуком надлежног органа Републике и

- 7) друге потребе заштите и спасавања у складу са овим законом и другим прописима.
- (2) Средства за финансирање обавеза из става 1. овог члана Влада на приједлог Управе планира и одобрава Буџетом Управе.

Финансирање из Буџета јединице локалне самоуправе

Члан 85.

Јединица локалне самоуправе финансира:

- 1) припремање, опремање, обуку и рад штабова, јединица и тимова и повјереника цивилне заштите јединице локалне самоуправе, дио система заштите и спасавања који се односи на ниво јединица локалних самоуправа и њихове трошкове учешћа у спровођењу мјера и активности заштите и спасавања, здравствено осигурање припадника цивилне заштите јединице локалне самоуправе,
- 2) прилагођавање и одржавање склоништа и других заштитних објеката,
- 3) обуку становништва у области заштите и спасавања,
- 4) санирање штета насталих од природне и друге несреће у складу са материјалним могућностима и одлуком надлежног органа општине, односно града ,
- 5) пружање материјалне помоћи ради отклањања посљедица природне и друге несреће, спречавања настајања даљих штета и осигуравања основних услова за живот на угроженом подручју у складу са могућностима и одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе,
- 6) мјесечну накнаду припадницима штабова, једница и тимова цивилне заштите у складу са могућностима и одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе,
- 7) друге потребе заштите и спасавања у складу са овим законом и другим прописима.

Одговорност

Члан 86.

(1) Физичко или правно лице које је намјерно или због непажње проузроковало опасности због којих су настали трошкови, односно проузроковало несрећу дужно је надокнадити трошкове:

- 1) заштитних и спасилачких интервенција,
- 2) санације и довођења у првобитно стање и
- 3) штете физичким и правним лицима.

(2) Ако је више лица из става 1. овог члана проузроковало трошкове и не може се утврдити њихов појединачни удио, настале трошкове надокнађују сви починиоци солидарно.

ГЛАВА X

УПРАВНИ И ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Управни надзор

87.

- (1) Управни надзор над примјеном овог закона и подзаконских прописа донесених на основу овог закона врши Управа. Министарство финансија Републике врши

надзор над уплатом средстава из члана 83.а.

- (2) Управни надзор из надлежности Управе обухвата увид и контролу задатака и активности које се односе на провођење мјера и заштите и спасавања, преглед аката и документације из области заштите и спасавања, пружање стручне помоћи давањем стручних објашњења субјектима заштите и спасавања из члана 8. и правним лицима из члана 14. овог закона, тражење података и обавјештења о обављању послова заштите и спасавања, предузимање одговарајућих мјера на правилном поступању у примјени овог закона, као и рјешавање у другостепеном управном поступку у случајевима предвиђеним овим законом.
- (3) Субјекти заштите и спасавања из става 2. овог члана дужни су доставити податке и документацију коју затражи Управа.
- (4) Управни надзор односи се надзор над законитошћу подузетих активности и мјера у области заштите и спасавања у складу са овим законом.
- (5) У поступку управног надзора, на питања која нису регулисана овим законом примјењиваће се одредбе Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, број 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16, 57/16).

Инспекцијски надзор

Члан 88.

- (1) Управа врши послове инспекцијског надзора, организовања и функционисања система заштите и спасавања, у оквиру своје надлежности.
- (2) Инспекцијски надзор обављају инспектори као овлашћена службена лица у Управи (у даљем тексту: инспектори).
- (3) Инспектори у Управи су главни републички инспектор којег именује Влада на период од пет година и инспектори на чији се радноправни статус примјењују општи прописи којима се уређује радноправни статус државних службеника.
- (4) Послове главног републичког инспектора и инспектора може обављати лице које поред општих услова прописаних важећим прописима о државним службеницима испуњава и посебне услове прописане Правилником о организацији и систематизацији радних мјеста у Управи.
- (5) Инспектори Управе су самостални у вршењу надзора у границама овлашћења утврђених овим законом и другим прописима.
- (6) Инспектори су дужни да посједују службену легитимацију и значку коју показују на увид приликом вршења инспекцијског надзора.
- (7) Садржај, облик и изглед службене легитимације и значке инспектора прописује правилником директор Управе.

Планирање надзора

Члан 89.

- (1) Инспекцијски надзор врши се у складу са годишњим и мјесечним планом надзора који доноси главни републички инспектор, уз сагласност директора управе.
- (2) Влада или директор Управа може издати налог за вршење ванредног инспекцијског надзора у случају када постоји оправдана потреба за вршењем инспекцијског надзора.
- (3) О обављеним инспекцијским надзорима и предузетим мјерама води се Књига надзора.
- (4) Директор Управе доноси пропис о садржају, облику и начину вођења књиге инспекцијских надзора у систему цивилне заштите.

Права и дужности инспектора

Члан 90.

У поступку инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да:

- (1) Затражи и прегледа исправе на основу којих се може утврдити идентитет лица (лична карта, пасош и сл.),
- (2) Саслушава и узме изјаве од одговорних и заинтересованих лица и свједока,
- (3) врши увид у документе који се односе на припрему субјеката заштите и спасавања,
- (4) провјерава спровођење одлука, наредби и аката надлежних органа у области заштите и спасавања,
- (5) врши инспекцију организационе и функционалне способности субјеката заштите и спасавања,
- (6) утврђује стање организованости и спремности система заштите и спасавања за извршавање послова заштите и спасавања,
- (7) предлаже превентивне мјере у циљу спречавања повреде закона и других прописа
- 8) донесе акт у управном поступку,
- 9) одреди мјере и рок за извршење наложених мјера и
- 10) предузима и друге мјере и радње за које је овлашћен овим и другим прописима.

Обавезе субјекта надзора

Члан 91.

- (1) Инспекцијски преглед се врши уз присуство субјекта надзора, односно одговорног лица у субјекту надзора или другог лица које обавља послове код субјекта надзора а писмено је овлаштено од стране одговорног лица.
- (2) ако инспектор не затекне одговорно или друго лице, а није могуће извршити инспекцијски преглед без присуства неког од њих, инспектор оставља позив одговорном лицу да у одређено вријеме буде присутно вршењу инспекцијског прегледа или да обезбиједи присуство другог овлашћеног лица, у случају да преглед није унапријед најављен.
- (3) ако одговорно или друго лице субјекта надзора и поред позива или уредне најаве, из става 2. овог члана не буде присутно у одређено вријеме, сматра се да није омогућило вршење инспекцијског прегледа.
- (4) Инспектор може да наложи субјекту надзора да у року који одреди, припреми или достави тачне и потпуне податке, обавјештења и друге материјале који су му потребни за обављање инспекцијског надзора.
- (5) Ако субјекат надзора не поступи у складу са ставом 1. овог члана, сматра се да онемогућава обављање инспекцијског надзора.
- (6) Одговорно лице, или од стране њега, овлашћено лице, дужно је да омогући инспектору несметан приступ свакој документацији и евиденцији из области цивилне заштите, као и да пружи све неопходне информације, одмах или у року који му је одредио инспектор, а како би се извршио инспекцијски преглед.
- (7) Лице из става б. овог члана дужно је да на захтјев инспектора привремено обустави рад у објекту за вријеме вршења инспекцијског прегледа ако га инспектор не би на други начин могао извршити и утврдити чињенично стање.
- (8) Инспектор може од субјекта надзора да затражи извршење поједине радње и током вршења инспекцијског прегледа, како би на потпунији начин утврдио чињенично стање.
- (9) Субјекат надзора је обавезан да поступи по приједлогу и налогу инспектора.

(10) За несметано вршење инспекцијског надзора и извршење наложених мјера одговара субјекат надзора и одговорно лице у субјекту надзора.

Управне мјере и радње инспектора

Члан 92.

(1) Инспектор предузима управне мјере и радње на основу чињеница и околности утврђених у инспекцијском прегледу.

(2) Ако инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да је повријеђен пропис, рјешењем ће наложити отклањање незаконитости, неправилности и недостатака, ако то већ није учинио записником, или ако контролисани субјекат у остављеном року није отклонио записником утврђене незаконитости или недостатке, и одредиће рок за њихово извршење.

(3) Рјешењем из става 2. овог члана може се, зависно од утврђених недостатака наложити субјекту надзора:

- 1) достављање извјештаја о раду субјеката заштите и спасавања,
- 2) доношење планских и других докумената из области заштите и спасавања,
- 3) оснивање, опремање и обучавање снага цивилне заштите за које се утврди потреба на основу процјене ризика и планова за поједине врсте опасности,
- 4) отклањање уочених недостатака у објектима и на средствима заштите и спасавања,
- 5) обуставу мјера и радњи које нису у складу са законом и плановима заштите и спасавања, до доношења одлуке надлежних органа,
- 6) отклањање утврђених недостатака у спровођењу прописаних мјера за извршавање радњи из Плана цивилне заштите,
- 7) обустављање радњи којима се директно угрожава или доводи у опасност живот и здравље људи, материјална и културна добра и животна средина до доношења одлуке надлежног органа,
- 9) наложити доношење, стављање ван снаге или одгађање извршења одговарајућег акта
- 10) забранити контролисаном субјекту одређено понашање, поступање или предузимање радњи које су у супротности са овим законом или другим прописом, до отклањања незаконитости или недостатака
- 11) наредити контролисаном субјекту отклањање незаконитости или недостатака и одредити начин и рок за њихово отклањање.
- 12) друге мјере и радње у складу са важећим прописима који се односе на област заштите и спасавања,

(4) Инспектор може предузети истовремено више мјера предвиђених овим и другим законима.

(5) Инспектор све предвиђене мјере предузима без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана завршетка инспекцијског прегледа и утврђивања свих чињеница пресудних за њихово предузимање.

(6) непредузимање мјера у року из става 5. овог члана, не искључује обавезу и могућност каснијег предузимања.

(7) субјекат надзора дужан је одмах, а најкасније у року од три дана од истека рока одређеног за поступање по рјешењу, писмено обавијестити инспектора да је поступио по рјешењу.

Овлаштења инспектора

Члан 93.

Поред овлашћења из члана 92. став 3. овог закона, ако у вршењу инспекцијског надзора утврди да је повријеђен пропис, инспектор:

- 1) издаје прекршајни налог,
- 2) подноси захтјев за покретање прекршајног поступка,
- 3) подноси извјештај надлежном тужилаштву о почињеном кривичном дјелу
- 4) обавјештава други орган о потреби предузимања мјера из надлежности тог органа,
- 5) подноси иницијативу овлашћеном органу за обустављање од извршења прописа и других општих аката, односно подноси иницијативу овлашћеном органу за подношење приједлога за оцјену уставности и законитости прописа и других општих аката.

Рјешење и другостепени орган

Члан 94.

- (1) За мјере и радње за које је овлашћен овим законом, инспектор доноси рјешење.
- (2) Субјекат надзора обавезан је да поступи по рјешењу инспектора.
- (3) Инспектори прате извршење мјера изречених у рјешењу.
- (4) Против рјешења инспектора може се изјавити жалба директору Управе цивилне заштите у року од 15 дана од дана достављања рјешења.
- (5) жалба изјављена на рјешење инспектора не одлаже извршење рјешења
- (6) Изузетно, на образложен приједлог жалиоца, може се дозволити да жалба одлаже извршење рјешења до доношења одлуке по истој, ако жалилац учини вјероватним да би извршењем рјешења наступила знатна материјална штета која се на други начин не може отклонити, а одлагање се не противи јавном интересу.
- (7) о приједлогу из става 6. овог члана одлучује закључком директор Управе.
- (8) против закључка из става 7. овог члана жалба није допуштена.
- (9) Рјешење директора Управе о жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор код надлежног суда у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Супсидијарни прописи

Члан 95.

У поступку инспекцијског надзора, на питања која нису регулисана овим законом примјењиваће се одредбе Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18).

ГЛАВА XI КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Казна од 3.000 КМ до 9.000 КМ

Члан 96.

- (1) Новчаном казном од 3.000 км до 9.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако не поступи, односно не поступа по рјешењу инспектора (члан 92. став 2.)
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник, одговорно лице у правном лицу, односно одговорно лице у републичком органу и институцији и органу јединице

локалне самоуправе новчаном казном од 1.000 до 3.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ.

Казна од 2.000 КМ до 6.000 КМ

Члан 97.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

- 1) онемогући вршење инспекцијског прегледа, тако да и поред достављеног позива, не присуствује вршењу инспекцијског прегледа или не обезбиједи присуство другог писмено овлаштеног лица инспекцијском прегледу (члан 91.став 1.,2., 3. и 5.)
- 2) не поступи по налогу инспектора да у року који му инспектор одреди не припреми или достави тачне и потпуне податке, обавјештења и друге материјале који су потребни за обављање инспекцијског надзора (члан 91.став 4.)
- 3) инспектору не дозволи или не омогући вршење инспекцијског прегледа или не пружи обавјештења и не стави на увид исправе, односно податке који су потребни за вршење прегледа, не обезбиједи услове за несметан рад и утврђивање чињеничног стања (члан 91. став 6.)
- 4) не поступи по налогу инспектора који је дат током вршења инспекцијског прегледа (члан 91. став 8.)

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник, одговорно лице у правном лицу, односно одговорно лице у државном органу, организацији и органу јединице локалне самоуправе новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ

(3) за прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном у износу од 200 КМ до 600 КМ.

(4) новчаном казном од 50 КМ до 200 КМ казниће се физичко лице које на захтјев инспектора не стави на увид исправе којима се може утврдити његов идентитет (лична карта, пасош и слично), (члан 90.став 1.)

Казна од 1.000 до 3.000 КМ

Члан 98.

Новчаном казном у износу од 1.000 до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у јединици локалне самоуправе ако не поступа по члану 12. став 2. и 3.

Казна од 200 КМ до 3.000 КМ

Члан 99.

(1) Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако у прописаном року писмено не обавијести инспектора о извршењу рјешења. (члан 92. став 7.)

(2) За прекршај из става 1. овог члана, казниће се предузетник, одговорно лице у правном лицу, односно одговорно лице у државном органу, организацији и органу јединице локалне самоуправе новчаном казном у износу од 500 КМ до 1.500 КМ.

(3) за прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном у износу од 200 КМ до 600 КМ.

Казна од 500 КМ до 2.000 КМ

Члан 100.

(1) Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај привредна друштва и друга правна лица:

- 1) ако не поступа по надлежностима из члана члан 14. став 1. и 3. и члан 15. став 1 и 2.
 - 2) ако не набави или не држи у исправном стању потребна средства и опрему цивилне заштите, или надлежној организационој јединици локалне самоуправе не доставе податке о објектима, њиховим корисницима и стању средстава и опреме (члан 18. став 1.),
 - 3) ако не омогући оперативно-комуникативном центру приоритетно коришћење веза (члан 47. став 2.),
 - 4) ако не достави податке оперативно-комуникативном центру (члан 47. став 4. и 5.),
 - 5) ако не обезбиједи бесплатно позивање броја за хитне ситуације (члан 54. став 5),
 - 6) ако одмах не објави хитна саопштења, захтјеве, апеле, прогласе, објашњења и упутства (члан 54. став 6.),
 - 7) ако о потенцијалној или насталој несрећи благовремено не обавјести надлежне органе и не спроведе мјере раног упозоравања (члан 57. став 1.)
 - 8) ако не обезбиједи техничка и друга средства за потребе узбуњивања и не врши текуће и инвестиционо одржавање тих средстава (члан 57. став 2.),
 - 8) ако не уступи дио простора за инсталирање уређаја и средстава за потребе оперативно-комуникативног центра (58. став 1.),
- (2) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице привредног друштва и другог правног лица.

Казна од 200-600 КМ

Члан 101.

Новчаном казном у износу од 200 КМ до 600 КМ казниће се за прекршај:

- 1) привредна друштва и друга правна лица, власници и корисници телекомуникационих и информационах система и веза који не поступају по одредбама члана 17.,
- 2) власници и корисници стамбених и других објеката који не поступају у складу са одредбама члана 16. став 1 и 3., члана 18. став 2.,
- 3) физичко лице ако не поступа по обавезама из члана 20., члана 73. став 1., 2., и 3. члана 75. став 4, члана 76. став 2.

ГЛАВА IX
НАГРАДЕ, ПРИЗНАЊА И МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Награде

Члан 102.

(1) За нарочите успјехе у организовању и спровођењу мјера и активности заштите и спасавања привредним друштвима и другим правним лицима, служби цивилне заштите јединице локалне самоуправе, другим службама и републичким органима управе и другим органима, штабовима, јединицама, тимовима и повјереницима цивилне заштите и појединцима могу се додјељивати признања и награде.

(2) Пропис о признањима и наградама за остварене резултате у систему заштите и спасавања доноси директор Управе.

Међународна сарадња

Члан 103.

Међународна сарадња у области заштите и спасавања остварује се:

- 1) реализацијом закључених билатералних и мултилатералних међународних уговора,
- 2) чланством и учешћем у раду у међународним организацијама и иницијативама,
- 3) међусобним обавјештавањем и размјеном информација са надлежним институцијама, органима и субјектима других држава о опасностима и посљедицама катастрофа и о смањењу ризика од катастрофа,
- 4) пружањем, прихватањем и тражењем помоћи у заштити и спасавању од природне и друге несреће,
- 5) усклађивањем дјеловања снага цивилне заштите субјеката других држава на територији Републике.

Стручно усавршавање

Члан 104.

Управа припрема и организује семинаре, курсеве, вјежбе и друге облике обучавања из области заштите и спасавања и учествује на међународним конференцијама у циљу ефикаснијег функционисања система заштите и спасавања.

ГЛАВА XIII
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење подзаконских аката

Члан 105.

(1) Влада, у року од 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона доноси:

- 1) пропис о садржају и начину израде Плана заштите и спасавања Републике,
- 2) Процјену ризика од катастрофа Републике,
- 3) План заштите и спасавања Републике,
- 4) Стратегију за смањење ризика од катастрофа у Републици,

- 5) Програм опремања Републичке мјешовите специјализоване јединице и специјализованих јединица и тимова цивилне заштите Управе,
- 6) пропис о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,
- 7) пропис о начину и условима остваривања права на новчану накнаду за грађане ангажоване на спровођењу мјера и активности заштите и спасавања,
- 8) пропис о начину утврђивања и евидентирања висине штете, пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе и правним и физичким лицима, за отклањање штете већег обима изазване природном и другом несрећом,
- 9) пропис о организацији и функционисању система осматрања, обавјештавања, раног упозоравања и узбуњивања,
- 10) пропис о јединственим знаковима за узбуњивање,
- 11) пропис о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ,
- 13) пропис по основу накнаде за заштиту од природне и друге несреће,
- 14) пропис о обавезним средствима и опреми за личну, узајамну и колективну заштиту од природне и друге несреће.

(2) Директор Управе у року од 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона доноси:

- 1) Наставни план и програм за обучавање и оспособљавање руководиоца и припадника штабова цивилне заштите, јединица и тимова цивилне заштите,
- 2) пропис о врсти и количини опреме и материјално-техничким средствима које користе штабови цивилне заштите, јединице и тимови и повјереници цивилне заштите,
- 3) пропис о оквирној личној и материјалној формацији штабова и јединица цивилне заштите у Републици,
- 4) пропис о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности,
- 5) пропис о садржају и начину вођења евиденције припадника служби, штабова, јединица, тимова и повјереника цивилне заштите,
- 6) пропис о одјећи и ознакама припадника јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања,
- 7) пропис о начину употребе знака заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,
- 8) пропис о изгледу, садржају и употреби идентификационог документа за припаднике штабова, јединица и тимова и повјеренике цивилне заштите,
- 9) правилник о садржају, облику и изгледу службене легитимације и значке инспектора,
- 10) пропис о признањима и наградама за остварене резултате у систему заштите и спасавања,

(3) Министар финансија Републике доноси пропис о начину обрачунавања и уплати накнаде за заштиту од природне и друге несреће.

(4) Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси пропис о утврђивању способности грађана за учешће у заштити и спасавању.

(5) Министар просвјете и културе доноси у сарадњи са директором пропис о обучавању

лица у оквиру основног и средњег образовања о опасностима и заштити од природне и друге несреће.

Рок за усклађивање

Члан 106.

Органи јединица локалне самоуправе, републички органи и други органи, привредна друштва и друга правна лица дужни су да ускладе опште и друге акте са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Примјена подзаконских аката

Члан 107.

Подзаконски акти донесени на основу Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама („Службени гласник Републике Српске“ број 121/12 и 46/17) примјењиваће се до доношења подзаконских аката на основу овог закона, уколико нису у супротности са овим законом.

Престанак важења ранијег закона

Члан 108.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама („Службени гласник Републике Српске“ број 121/12 и 46/17).

Ступање на снагу

Члан 109.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:
скупштине

По овлаштењу
Предсједника Народне